

بسمه تعالی

درس اصول سازماندهی و مدیریت ساختار سازمانی
کالج آموزش عالی آزاد ماهان
استاد جناب آقای دکتر مرادی باستانی

ترم زمستان ۸۹-۸۸
خلاصه‌ای از کتاب

مباید ضد پرس

استنیفن پی رایینز، دیوید ای دیستزو

دکتر سید محمد اعرابی، محمدعلی حمید رفیعی
بهروز اسراری شاد

گردآوری
پیمان عابدی
خرداد ۱۳۸۹

۱

مدیریت و مدیران

۱

مدیران چه کسانی هستند و در کجا کار می‌کنند؟

۳

مدیریت چیست و وظایف مدیران کدامند؟

۱۰

چرا باید به مطالعه مدیریت پرداخت؟

۱۰

چگونه مدیریت را مطالعه کنیم؟

۱۳

چهره متحول مدیریت

۱۴

نیروهای تغییر در محیط

۱۶

سازمان معاصر

۱۹

مدیر معاصر

۲۰

آمادگی برای هزاره جدید

۲۱

مبانی برنامه ریزی

۲۲

تعریف برنامه ریزی

۲۳

انواع برنامه ریزی

۲۴

مدیریت بر مبنای هدف

۲۵

آشنایی با فرآیند مدیریت استراتژیک

۲۷

روش‌های و ابزارهای برنامه‌ریزی

۲۸

پویشگری محیطی

۲۸

بودجه

۲۹

ابزار برنامه ریزی عملیاتی

۳۰

مبانی تصمیم‌گیری

۳۲

تصمیم‌گیری عقلایی محدود

۳۳

تصمیم‌گیری با نگرش اقتضایی

۳۴

شیوه‌های تصمیم‌گیری

۳۵

تکنولوژی و طراحی فرایندهای کار

۳۵

تکنولوژی و بهره‌وری

۳۶

تکنولوژی عملیات

۳۹

فناوری اطلاعات

۴۰

فناوری و برکنار شدن کارگران

۴۰

طراحی کار

۴۵

مبانی طراحی ساختار

۴۶

عناصر ساختار

۵۰

متغیرهای اقتضایی که بر ساختار اثر می‌گذارند کدامند؟

۵۳

کاربست‌های طرح سازمانی

۵۵

فرهنگ سازمان

۵۹

مدیریت منابع انسانی

۵۹

مدیران و فرایند مدیریت منابع انسانی

۶۱

برنامه‌ریزی استراتژیک منابع انسانی

۶۲

کارمندیابی و انتخاب

۶۳
۶۴
۶۵
۶۵

۶۷

توجیه آموزش و توسعه
مدیریت عملکرد
حقوق و مزايا
ایمنی و سلامت

۶۸
۶۸
۶۹
۶۹
۷۰

۷۱

ارتباط تغییر سازمانی و مقاومت اعضاء
روشهای کاهش مقاومت
ایجاد تغییرات در سازمان
عواقب تغییر سازمانی : استرس
تفاوت خلاقیت و نوآوری

۷۲
۷۴
۷۶
۷۷
۷۸

۸۳

نگرش
شخصیت
ادراک
پادگیری
مبانی رفتار گروهی

مبانی رفتار فردی و گروهی

۸۴
۸۵
۸۶

شناخت تیمهای کاری

محبوبیت تیمهای
انواع تیمهای کاری
ویژگیهای تیمهای کاری با عملکرد عالی

۸۷

تبديل افراد به عضو تيم

۸۹

انگيزش و پاداش

۸۹

انگيزش و نيازهاي فردي
نظريه های اوليه انگيزش
تئوريه های نوين انگيزش
مسائل جديد در انگيزش

۹۰

۹۲

۹۴

۹۷

رهبری و سرپرستی

۹۷

مدیران در برابر رهبران
نظریه ویژگی های رهبری
نظریه های رفتاری رهبری
نظریه های اقتضایی رهبری
مسائل نوین رهبری

۹۸

۹۸

۱۰۰

۱۰۵

۱۰۷

ارتباطات و مهارت های میان فردی

۱۰۷

مباني ارتباطات
بازخورد
تفويض اختيار
مديرiyت تعارض
مذاكره

۱۱۰

۱۱۱

۱۱۲

۱۱۳

مبانی کنترل**۱۱۵**

۱۱۶

أنواع كنترل

۱۱۷

كيفية نظام اثربخش

۱۱۸

نحوه غير كاركردي شدن كنترلها

۱۱۸

اثرگذاري تفاوتهاي ملي بر فرایند کنترل

۱۱۹

مسايل اخلاقي در کنترل حقوق کارمند

۱۲۱**روش‌ها و ابزار کنترل**

۱۲۱

سيستم کنترل مدیريت

۱۲۲

کنترل عمليات

۱۲۳

مدیران چگونه می توانند هزینه‌ها را کنترل نمایند؟

۱۲۳

کنترل نگهدارنده

۱۲۴

مقاييس بهبود مستمر و کنترل كيفيت

۱۲۴

کنترل مالي

۱۲۴

نسبت نقدينگي

۱۲۵

حسابرسى

۱۲۵

تحليل هزينه و سود در کنترل

۱۲۵

حسابداري فعاليت محور

فصل اول: مبانی مدیریت

چگونه این نقش‌ها در مشاغل مدیران دیده می‌شوند؟ صفحه ۲۴
آیا همه مدیران در آمدهای شش رقمی دارند؟ صفحه ۳۱

فصل دوم: چهره متحول مدیریت

نیروی کار در سال ۲۰۰۵ چگونه خواهد بود؟ صفحه ۵۱
چگونه مدیران اخلاقیات خود را بهبود می‌بخشند؟ صفحه ۶۳

فصل ششم: تکنولوژی و طراحی فرایندهای کار

فناوری با چه روش‌هایی به تصمیم‌گیری کمک می‌کند؟ صفحه ۱۶۶

فصل هفتم: سازماندهی

ساختارتیم محور چیست؟ صفحه ۲۰۴
چرا حرکت به سوی سازمان‌های بدون مرز وجود دارد؟ صفحه ۲۰۴

فصل نهم: مدیریت منابع انسانی

مفاهیم جدید در مدیریت منابع انسانی صفحه ۲۳۶

فصل دهم

جدول سنخ شناسی شخصیتی و نمونه شغلی هلند

فصل یازدهم

قانون کار

فصل سیزدهم

سرپرستی

فصل چهاردهم

شاپیوه

بینشهای گوناگون در فرایند ارتباطات

مدیریت و مدیران

هیچ الگوی جهان‌شمولي برای تعریف مدیر موفق و روش مدیریت بهینه وجود ندارد. در این فصل به منظور آشنایی با مدیریت، به این سوالات پاسخ داده می‌شود: مدیران چه کسانی هستند و در چه جاهایی کار می‌کنند؟ مدیریت چیست و وظایف مدیران کدامند؟ چرا باید به مطالعه مدیریت پرداخت؟ و چگونه مدیریت را مطالعه کنیم؟

مدیران چه کسانی هستند و در کجا کار می‌کنند؟

مدیران در جاهایی کار می‌کنند که آن را سازمان می‌نامیم. یک سازمان، آرایشی سیستماتیک از افرادی است که به منظور دسترسی به اهدافی خاص گرد هم آمده‌اند.

سه ویژگی مشترک همه سازمان‌ها کدامند؟

تمام سازمان‌ها دارای سه ویژگی مشترک زیر هستند:

۱. هدف مشخص سازمان معمولاً به صورت یک هدف یا مجموعه‌ای از اهداف بیان می‌شود.
۲. هیچ هدفی به خودی خود قابل دسترسی نیست مگر اینکه سازمان افراد را قادر به تصمیم‌گیری در جهت تعیین هدف و انجام اقدامات در جهت نیل به آن کند.
۳. همه سازمان‌ها از ساختار سازمانی برای هدایت و کنترل افراد خود استفاده می‌کنند.

وجه تمایز مدیران و کارکنان عملیاتی چیست؟

افراد داخل سازمان را می‌توان به دو گروه تقسیم کرد:

۱. کارکنان عملیاتی: افرادی هستند که مستقیماً شغل و یا وظیفه‌ای دارند و هیچ مسؤولیتی برای نظارت بر دیگران ندارند.
 ۲. مدیران: افرادی هستند که فعالیت‌های سایر افراد سازمان را هدایت می‌کنند.
- معمولًا مدیران به سه دسته مدیران عملیاتی، مدیران میانی، و مدیران ارشد تقسیم می‌شوند. یک مدیر ممکن است خود مسؤولیت‌های عملیاتی نیز بر عهده داشته باشد.

مدیران چه عنوانی را در سازمان‌ها دارند؟

مدیران عملیاتی را سرپرست می‌نامند که مسؤولیت آنها هدایت روزانه کارکنان عملیاتی است. مدیران میانی بین مدیر عملیاتی یا سرپرست و مدیر ارشد قرار دارند و وظیفه آنها تبدیل اهداف تعیین شده مدیریت ارشد به جزئیات است. به مدیران میانی عنوانی از قبیل مدیر گروه، مسؤول پروژه، رئیس واحد، مدیر منطقه، رئیس دانشکده، یا مدیر بخش اطلاع می‌شود.

مدیران ارشد در بالاترین سطح سازمان یا نزدیک به آن قرار دارند و وظیفه آنها تصمیم‌گیری در مورد اهداف، جهت‌گیری‌های سازمان، و اجرای سیاست‌هایی است که بر همه سازمان تاثیر می‌گذارد. مدیران ارشد عناوینی نظیر معاون، رئیس، مدیرکل، مدیرعامل، یا رئیس هیات مدیره دارند.

مدیریت چیست و وظایف مدیران کدامند؟

مدیران صرف نظر از اینکه در چه شرکت و در چه سطحی هستند، دارای ویژگی‌های مشترکی هستند. در این بخش ضمن تعریف مدیریت، وظایف کلاسیک آن، تحقیقات جدید پیرامون نقش‌های مدیریت، نگاهی به کاربرد جهانی مفاهیم مدیریت خواهیم داشت.

مدیریت را چگونه تعریف می‌کنیم؟

مدیریت به معنی فرآیند انجام کارها به طور اثربخش و کارا به وسیله دیگران است. در این تعریف اصطلاحات فرآیند، اثربخشی و کارایی قابل بحث و بررسی هستند.

اصطلاح فرآیند نشان دهنده وظایف مدیر است. اصطلاح کارایی یعنی درست انجام دادن وظایف، و به رابطه ورودی و خروجی اشاره می‌کند. اثربخشی در یک سازمان به معنی دستیابی به هدف است.

اگرچه اثربخشی و کارایی دو مقوله متفاوت هستند ولی ارتباط نزدیکی با هم دارند. اگر مدیری کارایی را نادیده بگیرد، اثربخشی آسان‌تر خواهد بود. در مقابل، یک سازمان می‌تواند با درست انجام داده کارهای غلط، بدون اثربخشی کارایی داشته باشد. مدیریت خوب یعنی رسیدن به اهداف (اثربخشی) موردنظر با حداقل کارایی. بنابراین مدیریت ضعیف اغلب ناشی از عدم اثربخشی و عدم کارایی یا اثربخشی حاصل از عدم کارایی بوده است.

چهار وظیفه مدیریت کدامند؟

وظایف مدیریت مطابق دیدگاه مبتنی بر فرآیند به چهار مهارت اصلی یعنی برنامه‌ریزی، سازماندهی، رهبری، و کنترل تقسیم می‌شوند.

برنامه‌ریزی شامل موارد زیر است:

1. تعریف اهداف سازمان
2. تدوین استراتژی کلی برای دستیابی به آن اهداف
3. تهییه و توسعه برنامه‌های عملیاتی

سازماندهی به معنی تعیین ساختار سازمان شامل موضوعات زیر است:

1. چه وظایفی باید انجام شود؟
2. چه کسی باید آنها را انجام دهد؟
3. چگونه این وظایف گروه‌بندی شوند؟
4. چه کسی به چه کسی گزارش می‌دهد؟
5. تصمیمات کجا گرفته می‌شود؟

رهبری به معنی هدایت و هماهنگی افراد است که شامل این موضوعات است:

1. ایجاد انگیزه در طرفهای ذینفع
2. تعیین کانالهای ارتباطی موثر
3. رفع تعارضات بین افراد

یک مدیر برای حصول اطمینان از انجام کارها مطابق آنچه که تدوین شده، باید عملکرد واقعی را با اهداف تعیین شده مطابقت دهد و در صورت انحراف کارها را به مسیر اصلی برگرداند. منظور از کترل فرایند نظارت، مقایسه، و اصلاح است. حال سوال این است که آیا همه مدیران تمامی این وظایف را انجام می‌دهند؟ در سال‌های اخیر تلاش‌های زیادی برای توصیف آنچه که مدیران انجام می‌دهند به عمل آمده است. آنچه که در ادامه می‌آید توصیفی است از این تلاش‌ها.

نقش‌های مدیریت کدامند؟

مطالعات هنری میتزبرگ در اوخر دهه 1960، تصورات نمادین در مورد مدیران را مورد تردید قرار داد. مطالعات وی نشان داد که مدیران بر خلاف تصور، درگیر فعالیتهای بسیاری هستند که متغیر، بدونالگو، و کوتاه‌مدت می‌باشند. در واقع مدیران زمان‌کمتری برای اندیشیدن عمیق داشتند.

میتزبرگ در این مطالعات نتیجه می‌گیرد که مدیران ده نقش (مفهوم خاص رفتاری) متفاوت ولی بسیار مرتبط را اجرا می‌کنند. وی این ده نقش را در سه عنوان اصلی گروه بندی کرد: روابط بین افراد، انتقال اطلاعات، و تصمیم‌گیری.

میان‌فردی	نقش	گروه
رئیس نمادی؛ موظف به اجرای تعدادی وظایف عادی با ماهیت اجتماعی و حقوقی	توصیف	

گروه	نقش	توصیف
اطلاعاتی	رهبر	مسؤول ایجاد انگیزه در کارکنان، مسؤول پرسنل، آموزش و وظایف مربوطه
	رابط	حفظ شبکه‌های تماس‌بیرونی و کسب اطلاع از فراهم کنندگان اطلاعات و امتیازات
	گردآورنده	جستجو و دریافت اطلاعات از طریق آگاهی از سازمان و محیط
	اطلاع‌رسان	انتقال اطلاعات دریافتی از سایر کارکنان به اعضای سازمان
	سخنگو	انتقال اطلاعات به افراد خارج از سازمان
	کارآفرین	بررسی سازمان و محیط برای پیدا کردن فرصت‌ها و اجرای پروژه‌های بهبود؛ نظارت بر اجرا
	حل‌کننده مساله	مسؤول اقدامات اصلاحی هنگام رویارویی با آشتفتگی مهم و غیر قابل انتظار
	تصمیم‌گیری	تخصیص دهنده منابع مسؤول تخصیص انواع منابع سازمان
مذاکره‌کننده	مذاکره‌کننده	مسؤول نمایندگی سازمان در مذاکرات مهم
	جدول 1 - نقش‌های مدیریتی مینتزرگ	

چگونه این نقش‌ها در مشاغل مدیران دیده می‌شوند؟

حذف شده است.

آیا مدیران اثربخش، مدیران موفقی هستند؟

در اینجا، منظور از مدیر موفق، مدیری است که با سرعت بیشتری در سلسله مراتب سازمانی پیش می‌رود. مطالعات فرد لوتنز و همکارانش نشان داد که مدیران به چهار نوع فعالیت می‌پردازند.

۱. مدیریت سنتی: شامل تصمیم‌گیری، برنامه‌ریزی، و کنترل.

۲. ارتباطات: تبادل اطلاعات روزمره و انجام کار دفتری.

۳. مدیریت منابع انسانی: شامل ایجاد انگیزه، اعمال اضباط، مدیریت تعارض، جذب پرسنل، و آموزش.

۴. شبکه‌سازی: اجتماعی کردن، سیاسی کاری، و تعامل با افراد خارج از سازمان.

این مطالعات نشان داد که مدیران به طور متوسط بین ۲۰ تا ۳۰ درصد وقت خود را در هر یک از این چهار گروه فعالیت صرف می‌کنند. مدیران موفق بیشترین زمان را صرف شبکه‌سازی و کمترین زمان را صرف منابع انسانی می‌کنند. حال آنکه مدیران اثربخش بیشترین زمان را صرف ارتباطات و کمترین زمان را صرف شبکه‌سازی می‌کنند. در واقع مدیران موفق و اثربخش متضاد یکدیگر عمل می‌کنند.

نتیجه این مطالعات این فرضیه را که معتقد است ارتقا براساس عملکرد است به چالش می‌خواند و به روشنی نشان می‌دهد که مهارت‌های سیاسی و اجتماعی نقش بسیار موثری در موفقیت دارند.

آیا شغل مدیر جهانی است؟

اهمیت نقش‌های مدیریتی بر حسب سطح مدیر در سازمان متغیر است. مدیران صرف نظر از سطح شان تصمیم‌گیرنده هستند. آنها برنامه‌ریزی، سازماندهی، رهبری، و کنترل را انجام می‌دهند ولی مدتی که برای این وظایف صرف می‌کنند ضرورتا ثابت نیست.

وظایف مدیریت	مدیران ارشد	مدیران میانی	مدیران عملیاتی
سازماندهی	.36	.33	.24
برنامه‌ریزی	.28	.18	.15
کنترل	.14	.13	.10
رهبری	.22	.36	.51

در دهه 1970 محققی به نام رابرت کاتز سعی کرد شایستگی‌های مدیریت را مطالعه کند. آنچه که وی یافت این بود که مدیران موفق باید چهار شایستگی به شرح زیر داشته باشند.

شایستگی‌های ادراکی مربوط به توانایی‌های ذهنی فرد در هماهنگ کردن همه فعالیت‌ها و منافع سازمان است. شایستگی‌های انسانی مربوط به توانایی مدیر در کارکردن با افراد، شناخت آنها و انگیزه دادن به آنهاست. شایستگی‌های فنی مربوط است به استفاده فرد از ابزار، شیوه کار، و فنون لازم در یک زمینه تخصصی. شایستگی‌های سیاسی مربوط است به توانایی فرد در بالابردن قدرت خود، ایجاد پایگاه قدرت، و ایجاد ارتباط درست.

درباره کاری که مدیران انجام می‌دهند دو دیدگاه نهایی باید مد نظر قرار گیرد:

- مدیران تصمیم گیرنده هستند.
- مدیران عامل تغییر هستند.

آیا مدیریت سازمان‌های انتفاعی و غیرانتفاعی یکی است؟

صرف نظر از نوع سازمان و مدیری که در آن کار می‌کند، شغل مدیریت دارای وجود مشترکی است. البته برخی تفاوت‌های قابل ملاحظه هم وجود دارد.

مهمنترین این تفاوت‌ها سنجش عملکرد است. سود یا حفظ سود به عنوان یک معیار شفاف برای اندازه‌گیری میزان اثربخشی یک سازمان تجاری است. چنین معیاری در سازمان‌های غیرانتفاعی وجود ندارد.

در هر صورت این دو نوع سازمان بیشتر شبیه هم هستند تا این که متفاوت باشند. هر دو نوع سازمان با برنامه‌ریزی، سازماندهی، رهبری، و کنترل سروکار دارند.

آیا کار مدیر در یک سازمان کوچک با کار او در یک سازمان بزرگ تفاوت دارد؟

معیارهای متفاوتی برای تعیین بزرگ یا کوچک بودن یک سازمان وجود دارد. در این کتاب منظور از سازمان کوچک، سازمانی با کمتر از 500 پرسنل است.

اهمیت نقش‌های مدیریت در سازمان‌های کوچک و بزرگ متفاوت است. در یک سازمان بزرگ مدیر به ترتیب اهمیت نقش‌های تخصیص‌دهنده منابع، رابط، گردآورنده اطلاعات، حل‌کننده مسایل، مذاکره‌کننده، و کارآفرین را دارد. حال آنکه در موسسات کوچک مدیر به ترتیب نقش‌های سخنگو، کارآفرین، مقام تشریفات، رهبر، و اطلاع‌رسان را دارد. بطور کلی مدیر در یک موسسه کوچک نقش یک مدیر عمومی را دارد. نقش او ترکیبی از فعالیت‌های مدیران ارشد شرکت‌های بزرگ با بسیاری از فعالیت‌های روزانه سرپرست‌های عملیاتی است.

آیا مفاهیم مدیریت قابل انتقال به خارج مرزهای ملی هستند؟

مطالعاتی که اقدامات مدیریتی بین کشورها را مقایسه کرده‌اند عموماً جهانی بودن مفاهیم مدیریت را ثابت می‌کند.

چقدر به مدیران اهمیت داده می‌شود؟

مدیران خوب مس را به طلا تبدیل می‌کنند و مدیران ضعیف عکس این عمل می‌کنند. این واقعیت از دید کسانی که سیستم‌های پرداخت را طراحی می‌کنند، پنهان نمی‌ماند. میزان پرداختی که شرکت‌ها به مدیران خود می‌دهند به طور قابل توجهی بیشتر از میزانی است که به غیر مدیران می‌پردازند. در واقع پرداخت به مدیر می‌تواند نشان دهنده میزان اهمیتی است که یک سازمان برای اثربخشی یک مدیر قایل است.

چرا باید به مطالعه مدیریت پرداخت؟

مدیریت، به عنوان یک رشته دانشگاهی، دیدگاه‌هایی را نسبت به بسیاری از جوانب زندگی روزمره سازمانی ارائه می‌دهد. اولین دلیل برای مطالعه مدیریت این است که همه ما از بهبود نحوه مدیریت سازمان سود می‌بریم. در مقابل بقای سازمان‌هایی که به صورت ضعیف مدیریت می‌شوند تهدید می‌شود. دومین دلیل این است که شما پس از فارغ‌التحصیلی یا مدیریت می‌کنید و یا بر شما مدیریت می‌کنند. پس با مطالعه مدیریت دیدی عمیق از رفتار ریاستان و یا کارکنان داخلی سازمان به دست می‌آورید.

چگونه مدیریت را مطالعه کنیم؟

قبل از اواسط قرن بیستم دیدگاه‌های متفاوتی از مدیریت پیشنهاد می‌شدند. در سال‌های اخیر سه چارچوب یکپارچه برای مطالعه مدیریت ارائه شده‌اند: نگرش فرایندی، نگرش سیستمی، و نگرش اقتضایی.

نگرش فرایندی چیست؟

در دسامبر 1961 پروفسور هارولد کونتر در مقاله‌ای ضمن ذکر دقیق نگرش‌های مختلف، چنین عنوان کرد که یک جنگل تئوری‌های مدیریت وجود دارد. او بر این نظر بود که نگرش فرایندی می‌تواند دگرگونی‌های روزمره را در برگرفته و آنها را به شکلی با هم ترکیب کند.

نگرش فرایندی که در اصل توسط هنری فایول ارائه شد، براساس وظایف مدیریتی (برنامه‌ریزی، سازماندهی، رهبری، و کنترل) می‌باشد.

چگونه نگرش سیستمی می‌تواند مفاهیم مدیریت را یکپارچه نماید؟

در نگرش سیستمی، سازمان به مثابه یک سیستم باز که با محیط خود تعامل و ارتباط بررسی می‌شود. این ارتباط و تعامل در ارتباط گروه‌های ذینفع و سازمان بیان می‌شود. گروه‌های ذینفع شامل ادارت دولتی، اتحادیه‌های کارگری، سازمان‌های رقیب، کارمندان، تامین کنندگان، مشتریان، صاحبان کار، یا رهبران جامعه محلی باشد. در نگرش سیستمی این روابط شناسایی می‌شود و تاکید می‌کند که مدیریت باید آنها را شناخته، فشارهای بالقوه‌ای را که ممکن است به دنبال داشته باشد تشخیص دهد. در این دیدگاه بقای سازمان اغلب به داشتن ارتباط متقابل موفق با محیط بیرونی بستگی دارد.

نگرش اقتضایی در مطالعه مدیریت چیست؟

مدیریت همچون خود زندگی بر اصول ساده استوار نیست. نگرش اقتضایی به جای اصول ساده‌گرای مدیریت و برای در هم‌آمیختن تئوری‌های مدیریت مورد استفاده قرار می‌گیرد. طبق این نگرش پیدا کردن اصولی که برای سازمان‌های مختلف از نظر اندازه، هدف، و یا سایر موارد متفاوت هستند، ممکن انگاشته نمی‌شود. بلکه این اصول را تابع متغیرهای اقتضایی می‌داند که محققین حدود 100 متغیر اقتضایی را مطرح کرده‌اند.

برای مثال چهار متغیر اقتصادی عام به این شرح هستند:

1. اندازه سازمان: تعداد افراد در یک سازمان تاثیر عمده‌ای بر آنچه که مدیر انجام می‌دهد دارد.
2. عادی بودن تکنولوژی کار: سازمانها برای تبدیل داده‌ها به ستاده‌ها از تکنولوژی استفاده می‌کنند. تکنولوژی‌های عادی نیاز به ساختارهای سازمانی، شیوه‌های رهبری، و سیستم‌های کنترل مناسب با خود دارند که با آنچه در تکنولوژی‌های جدید و مشتری‌گرایی تفاوت دارد.
3. عدم اطمینان محیطی: درجه عدم اطمینان ناشی از تغییرات سیاسی، تکنولوژیک، اجتماعی، فرهنگی، و اقتصادی بر فرایند مدیریت تاثیر می‌گذارد.
4. تفاوت‌های فردی: روش‌های انگیزش، رهبری، و طرح شغلی متاثر از تفاوت‌های افراد از نظر تمايل به رشد، خودمنحتری، تحمل ابهامات، و انتظارات متفاوت خواهد بود.

چهره متحول مدیریت

یک نسل قبل مدیران موفق به پایداری، قابلیت پیش‌بینی، و کارایی از طریق ایجاد اقتصادهایی در اندازه‌های بزرگ ارزش می‌گذاشتند. در حالیکه سازمان‌های موفق دهه 1990 کوچک، سریع، و انعطاف‌پذیر هستند. مدیران در این سازمان‌ها توجه خود را به کیفیت، کارتیمی، ایجاد محیط کار اخلاقی، و حداقل کردن هزینه سربار معطوف می‌کنند. در این فصل مبانی این دنیای متحول کاری معرفی می‌شود.

نیروهای تغییر در محیط

با شروع دهه 1970 موج اطلاعات قدرت گرفت. پیشرفت‌های تکنولوژیک موجب حذف بسیاری از مشاغل یدی، و مشاغل با مهارت‌های پایین شد. این موج جامعه را از تولید به خدمات می‌راند. این امواج هم‌زمان با تاثیرگذاری بر جامعه، بر چگونگی انجام کارها نیز تاثیر گذاشتند.

از سوی دیگر بازارهای بین‌المللی، بهبودهای فنی، تغییرات در ترکیب نیروی کار، و نظایر این‌ها مسایل جدید سازمانی را به وجود آورده‌اند.

آیا رقابت جهانی وجود دارد؟

بخشی از تغییرات سریع محیط که مدیران با آن مواجه هستند، ناشی از جهانی شدن تجارت است. مدیریت دیگر محدود به مرزهای ملی نیست. برای اثر بخش بودن در این دنیای بی‌مرز، مدیران باید خود را با فرهنگ‌ها، سیستم‌ها، و فنونی که با سیستم‌ها، فرهنگ‌ها، و فنون خودشان متفاوت است، وفق دهند.

تصمیمات شرکت‌های فرامللی در سطح محلی اتخاذ می‌شود. تولیدات و استراتژی‌های بازاریابی برای هر کشوری به تناسب فرهنگ همان کشور تنظیم می‌شود.

چگونه جهانی شدن بر اقدامات مدیریتی تاثیر می‌گذارد؟

از نظر محیط تغییرپذیر جهانی، گسترش سرمایه داری، جهان را به یک مکان کوچک‌تر تبدیل می‌کند. دنیای بی‌مرز چالش‌های جدیدی را پیش روی مدیران می‌گذارد.

یکی از این چالش‌ها، مدیریت در فرهنگ‌های ملی مختلف است. هر کشوری اخلاقیات، ارزش‌ها، سنت‌ها، و سیستم‌های سیاسی و اقتصادی خاص خود را دارد. موفقیت یک سازمان می‌تواند از ساختارهای مدیریتی و سازمانی حاصل شود که هر کدام از آنها در یک محیط تجاری متفاوت ریشه می‌گیرند. دیگر چالش پیش روی عبارتست از تفاوت‌هایی که در قوانین کشورهای مختلف وجود دارد.

هافستد مطالعات روشنگرانه‌ای را در مورد تفاوت‌های بین محیط‌های فرهنگی انجام داد. یافته‌های وی این فرصت را به مدیران داد تا کشورها را بر اساس متغیرهای فرهنگی نظیر فردگرایی، فاصله قدرت، و تحمل توصیف نماید.

چرا بر تکنولوژی تاکید می‌شود؟

پیشرفت‌های تکنولوژیک در تبدیل داده‌ها به ستاده‌ها موثر است. همچنین از پیشرفت‌های تکنولوژیک برای فراهم آوردن اطلاعات بهتر و قابل استفاده بیشتر نیز استفاده می‌شود. بدون تکنولوژی تاثیر مثبتی بر عملیات داخل سازمان‌ها داشته است.

بطور کلی تکنولوژی امروزی توانایی‌های مدیر را به اندازه‌ای ارتقا بخشیده است که مدیران چهار وظیفه مدیریتی را به صورت کارآمدتر و موثرتر انجام می‌دهند.

جامعه چه انتظاراتی از مدیران دارد؟

در دهه 1960 نهضت فعالین هدف صرف اقتصادی تجارت را به زیر سوال برد. ادعای این نهضت این بود که سازمان‌ها در قبال زنان و گروه‌های اقلیت، و حفظ محیط زیست مسؤول هستند.

در واقع این مطرح شد که یک شرکت دارای مسؤولیت اجتماعی است. منظور مسؤولیت یک شرکت تجاری این است که فراتر از قانون و علم اقتصاد به دنبال اهداف درازمدتی است که برای جامعه مفید باشد. همچنین انطباق‌پذیری اجتماعی برای سازمان‌ها مطرح شد. انطباق‌پذیری به توانایی شرکت در پذیرش شرایط اجتماعی در حال تغییر اشاره دارد.

چرا بر کارآفرینی تاکید می‌شود؟

همان‌گونه که محیط اطراف موسسات تجاری در حال دگرگونی است، یک فرایند همیشه قابل مشاهده است: بسیاری از افراد در حال شروع کار تجاری هستند.

بسیاری از افراد سعی می‌کنند با شروع فعالیت‌های مخاطره‌آمیز ریس خودشان باشند. در سازمان‌های بزرگ نیز از کارهای مخاطره‌آمیز الگوپردازی می‌کنند. در سازمان‌های بزرگ افرادی را که ویژگی‌های کارآفرینی یا مخاطره‌جویی از خود نشان می‌دهند، کارآفرین یا مخاطره‌جو می‌نامند.

سازمان معاصر

در این قسمت برخی از تغییرات عمدۀ‌ای را که سازمان‌های معاصر را تحت تاثیر قرار می‌دهند، بررسی می‌کنیم.

چرا باید به کیفیت توجه فزاینده داشت؟

هم در بخش خصوصی و هم در بخش دولتی یک انقلاب کیفیت بوجود آمده است. اصطلاح عمومی که برای توصیف این انقلاب استفاده می‌شود، مدیریت کیفیت جامع است. آنچه که این شیوه ارائه می‌کند نقطه مقابل تئوری‌های اولیه مدیریت است که می‌گویند هزینه‌های پایین تنها را افزایش بهره‌وری است. این شیوه با تشخیص دادن اینکه بهبودی مستمر در کیفیت برای یک سازمان در انجام یک رقابت موثر ضروری است، تنها یک موج گذرا نیست بلکه امری پایدار است.

اجزای مدیریت کیفیت جامع عبارتست از:

- توجه شدید به مشتری
- توجه شدید به بهبود مستمر
- بهبود در کیفیت تمام کارهایی که سازمان انجام می‌دهد
- سنجش دقیق

چرا باید مدیران به جای تغییرات تدریجی به تغییرات سریع فکر کنند؟

اشکالی که تاکید بر بهبود تدریجی به وجود می‌آورد این است که ممکن است این بهبودی، احساس امنیت غلطی را ایجاد می‌کند. همچنین ممکن است مانع از رویارویی با این احتمال شود که سازمان در حال حاضر به تغییرات سریع نیاز دارد. این شیوه به نام مهندسی مجدد شناخته می‌شود. بنابراین گرچه مدیریت کیفیت جامع معمولاً می‌تواند منجر به بهبود وضعیت گردد، اما همیشه نمی‌تواند به عنوان اولین اقدام، موثر باشد.

چرا سازمان‌ها کارکنان خود را از کار برکنار می‌کنند؟

سازمان‌ها جهت ایجاد انعطاف‌پذیری، سطوح کمتری از مدیریت بین کارکنان و مدیریت ارشد قرار می‌دهند. همچنین، سازمان‌ها سعی می‌کنند که بیشتر از خدمات و محصولات شرکت‌های دیگر استفاده کنند. همه این فعالیت‌ها باعث تغییر نیروی کار می‌شود. البته باید توجه داشت که همیشه تغییر به عنوان یک استراتژی تجاری، همیشه و در همه جا قابل استفاده نیست. بلکه در مواردی سازمان‌ها استراتژی خود را جذب پرسنل مناسب قرار می‌دهند. به همین دلیل امروزه متناسب کردن اندازه سازمان مطرح است که به معنی ارتباط دادن کیفیت نیروی انسانی با اهداف سازمانی است.

چرا بر انعطاف‌پذیری و موقتی بودن کارکنان تاکید می‌شود؟

بسیاری از سازمان‌هایی که با تغییرات سریع محیط مواجه هستند باید در موقعیتی باشند که بتوانند سریعاً با این تغییرات منطبق شوند.

داشتن تعداد زیادی کارکنان تمام وقت توانایی مدیریت را برای واکنش در مقابل چنین تغییراتی محدود می‌کند. به همین دلیل سازمان‌ها سعی می‌کنند تا حد ممکن از کارکنان پاره‌وقت، کارمندان موقتی، و یا کارگران قراردادی استفاده کنند.

آیا مشاغل – به صورتی که ما آنها را می‌شناسیم – در حال نابودی هستند؟

وجه مشترک مدیریت جامع کیفیت، مهندسی مجدد، تبدیل، اندازه‌سازی مناسب، و تامین نیروی کار از بیرون در این است که همگی باعث از بین رفتن شغل‌هایی می‌شوند.

کارکنان امروزی بیشتر به پردازش اطلاعات مشغول‌اند تا تولید کالاهای فیزیکی، و همان‌گونه که قبلاً ذکر شد سازمان‌ها با محیطی پویا چون رقابت فزاینده در دهکده جهانی رو به رو هستند.

در آینده کارکنان به جای داشتن کار به روای معمول، بیشتری روی آن وظایفی کار خواهند کرد که مورد نیاز است. آنها تنها در یک زمینه خاص تخصص نخواهند داشت بلکه چند تخصصی خواهند بود.

در مقابل سازمان‌ها یک گروه کوچک از کارکنان اصلی خواهند داشت که مشاغل اصلی سازمان را به عهده دارند. بدنه نیروی کار سازمان را کارکنان مشروط تشکیل می‌دهند که کارشان را تا زمانی که عملکردشان مورد رضایت باشد و تا زمانی که پروژه دوام داشته باشد، ادامه خواهند داد.

مدیر معاصر

مطالبی که تا به حال در این فصل مطرح شد، نشان می‌دهد که مدیران نیز همانند سازمان‌ها، تغییر کنند. در این بخش تاثیرات این تغییرات بر مدیران، مطرح می‌شود.

چگونه مدیران به مریان دارای اختیار تبدیل می‌شوند؟

به دلیل پیچیدگی و تغییر پذیری طبیعت بسیاری از مشاغل، کارگران امروزی ممکن است به میزان قابل توجهی با معلومات‌تر از مدیرانشان باشند. البته این واقعیت بر مدیران پوشیده نیست. مدیران در حال تغییر دادن سمت خود از ریاست به رهبری تیم هستند. مدیران به جای اینکه به افراد بگویند چه باید بکنند، خود را برای تشویق کردن، انگیزه دادن، و راهنمایی کردن کارامدتر می‌بینند.

بسیاری از مدیران با تفویض اختیار به کارکنان، میزان تولید، کیفیت، و تعهدپذیری را افزایش داده‌اند. جنبش تفویض اختیار از دو نیرو ناشی می‌شود:

- یکی نیاز به تصمیمات سریع که باید توسط افراد وارد به امور گرفته شود.
- مدیریت سطح میانی بر تعداد بیشتری مدیریت می‌کند و ممکن است نتواند به سرعت تصمیم بگیرد.

چگونه می‌توان مدیران را نسبت به تفاوت‌ها حساس‌تر کرد؟

تنوع موجود در نیروی کار، نیازمند حساسیت بیشتر مدیران نسبت به تفاوت‌هایی است که هر گروه کاری با خود برای انجام کار به همراه می‌آورد. مدیران باید فلسفه خود را از موضع یکسان نگریستن به همه، به سمت توجه به تفاوت‌های فردی تغییر

داده و به این تفاوت‌ها واکنش مناسبی نشان دهند تا باعث ایجاد احساس امنیت شغلی در کارکنان و در نتیجه افزایش تولید شوند.

آیا بی‌نظمی فعالیت‌های مدیران را تحت الشاعع قرار می‌دهد؟

مدیران امروزی با محیطی که تغییرات به شکلی بی‌سابقه رخ می‌دهند روبرو هستند، رقبای جدیدی یک شبه ظاهر می‌شوند و قدیمی‌ها با ادغام یا تملک و یا شکست در مقابل تغییرات بازار محو می‌شوند. نوآوری‌های مداوم در علوم کامپیوتر، تکنولوژی مخابرات، ارتباطات را بسیار سریع کرده است. این عوامل، همراه با جهانی شدن محصول و بازارهای مالی، هرج و مرج به وجود آورده‌اند.

مدیران امروزی نیز می‌بایستی تغییر کنند آنها باید انعطاف‌پذیر در روش‌های خود، باهوش‌تر در انجام کار، سریع‌تر در تصمیم‌گیری، لایق‌تر در هدایت منابع کمیاب، موفق‌تر در جلب رضایت مشتری، و مطمئن‌تر در اجرای تغییرات گسترده و بنیادی باشند.

آمادگی برای هزاره جدید

کلید موفقیت، اگر بتوان موفقیت را در یک جمله بیان کرد این است که آماده انطباق باشید. لیست مهارت‌ها و توانایی‌هایی که مدیران باید از آنها برخوردار باشند با اهمیتی یکسان دائم در حال تکامل و تحول است. مدیرانی می‌توانند در دنیای تکنولوژی پیشرفته دوام بیاورند که به دنبال کسب معلومات هستند و به طور مداوم مهارت‌های جدید را فرا می‌گیرند.

مبانی برنامه ریزی

این فصل به بحث پیرامون مبانی برنامه‌ریزی می‌پردازد. در بخش‌های بعدی تفاوت بین برنامه‌ریزی رسمی و غیر رسمی و اینکه چرا مدیران باید برنامه‌ریزی کنند و نیز به انواع برنامه‌ریزی مورد استفاده مدیران اشاره خواهد شد. ما به کاوش در فرایند برنامه‌ریزی استراتژیک خواهیم پرداخت و به استراتژی‌های مختلف سازمان‌ها و راه‌های حفظ و توسعه مزیت رقابتی آنها نگاهی می‌اندازیم. سرانجام روح کارآفرینی و اینکه چگونه روح کارآفرین نوی خاصی از برنامه ریزی استراتژیک است را مورد بحث قرار داد.

تعريف برنامه ریزی

تعريف اهداف کمی و کیفی سازمانها، ایجاد یک استراتژی کلی برای دستیابی به این اهداف و سر انجام ترتیب سلسله مراتبی جامع از برنامه‌ها برای تلفیق و هماهنگی فعالیت‌ها. پس برنامه‌ریزی به اهداف و نیز ابزار مربوط می‌شود. برنامه‌ریزی را می‌توان از نظر رسمی یا غیر رسمی بودن نیز تعریف نمود. به طوری که برنامه‌ریزی غیر رسمی اگر هم چیزی یادداشت شود کم است. در برنامه‌ریزی رسمی اهداف معینی برای تحت پوشش قرار دادن یک دوره زمانی چند ساله تنظیم می‌شود. مدیران به چهار دلیل مهم باید به برنامه‌ریزی پردازنند تعیین مسیر، کاهش تاثیر تغییرات، به حداقل رساندن ضایعات و اضافات و ایجاد استانداردهایی برای تسهیل کترل.

انتقادات وارد بر برنامه ریزی:

- برنامه‌ریزی ممکن است انعطاف‌ناپذیری به وجود آورد که تلاش برای برنامه‌ریزی رسمی می‌تواند سازمان را در مسیر دستیابی به اهداف ویژه ملزم به حفظ چهارچوب زمانی خاص نماید.
- نمی‌توان برای محیط‌های در حال تغییر برنامه ریزی کرد.
- برنامه‌ریزی رسمی نمی‌تواند جایگزین خلاقیت و درک مستقیم باشد. سازمان موفق عموماً نتیجه دیدگاه یک شخص هستند ولی این دیدگاه‌ها با تکامل خود به رسمی شدن گرایش دارند.
- برنامه‌ریزی توجه مدیران را به رقابت امروزی جلب می‌کند نه بقای فردا. برنامه‌ریزی رسمی بر این موضوع تمرکز دارد که چگونه می‌توانند در فرصت‌های تجاری موجود در صنایع به نحو احسن سرمایه گذاری کرد. اغلب برای مدیران مقدور نیست که ایجاد و یا ابداع مجدد صنعت را مد نظر قرار دهد.
- برنامه ریزی رسمی موفقیتی را تحکیم می‌بخشد که ممکن است منجر به شکست شود.

رابطه برنامه ریزی و عملکرد سازمان

مطالعات نشان می‌دهد که اول اینکه در جایی که برنامه ریزی رسمی در سازمانی وجود داشته باشد عموماً "سود دهی بالاتر، بازگشت سرمایه بیشتر و دیگر دستاوردهای مالی مثبت است. دوم اینکه کیفیت فرایند برنامه‌ریزی و اجرای مناسب برنامه‌ریزی احتمالاً" بیشتر به خاطر وجود عملکرد بالاست تا وسعت برنامه ریزی.

أنواع برنامه ریزی

برنامه‌ریزی با توجه به عواملی‌چون وسعت (استراتژیک در مقابل عملیاتی)، زمان (draزمدت در مقابل کوتاه‌مدت)، عمق (کلی در مقابل تفضیلی و تناوب استفاده (یکبار مصرف در مقابل استفاده مکرر).

برنامه استراتژیک و عملیاتی

برنامه‌هایی که برای کل سازمان طراحی می‌شوند، اهداف کلی سازمان را ترسیم می‌کنند و به دنبال تعیین وضعیت سازمان در محیط می‌باشند، برنامه ریزی استراتژیک نامیده می‌شوند اجرای این برنامه‌ها در سازمان پایه‌ای است برای برنامه‌های عملیاتی . برنامه‌ریزی عملیاتی جزئیات دستیابی به اهداف کلی را بیان می‌کند

برنامه‌های کلی و تفضیلی

"ظاهراً" برنامه‌های تفضیلی بر برنامه‌های کلی سازمان برتری دارند. برنامه‌های تفضیلی اهداف را به وضوح تعریف کرده‌اند و از طرف دیگر برنامه‌های کلی سیاست‌های کلی را تعریف کرده‌اند.

برنامه‌های یکبار مصرف و چند با مصرف

برنامه‌های یکبار مصرف برای برآورده کردن نیاز در یک وضعیت منحصر به فرد و ویژه می‌باشد در عوض برنامه‌های چند بار مصرف یا جاری همیشه در جریان هستند.

مدیریت بر مبنای هدف

مدیریت بر مبنای هدف با ابداع فرایندی که به وسیله آن اهداف از بالا به پایین سازمان سازیزیر می‌شوند موجب عملی شدن و دستیابی به این اهداف می‌شود. چهار عنصر مشترک در برنامه‌ریزی مدیریت بر مبنای هدف وجود دارند.

این عناصر عبارتند از:

مشخص نمودن هدف، مشارکت در تصمیم‌گیری، جدول زمانی واضح، و بازخورد نمودن نتیجه عملکرد.
اهداف مدیریت بر مبنای هدف باید به صورت بیانه‌ای مختصر و دقیق از کارهای مورد انتظار باشد.

برای مثال بیان علاقه به کاهش هزینه، بهبود خدمات و یا افزایش کیفیت به تنها یکی کافی نیست بلکه لازم است چنین علایقی به اهداف ملموس و قابل ارزیابی و سنجش تبدیل شوند.

آیا مدیریت بر مبنای هدف نتیجه بخش است؟

دلایل یاد شده همگی تأکید دائمی MBO بر روی بازخورد است. تحقیق در مورد تعیین اهداف نشان می‌دهد که اگر اهداف به اندازه کافی مشکل باشند به صورتی که منجر به بسط توسط فرد شوند در این صورت MBO بسیار اثر بخش خواهد بود.

آیا اهداف نقاط ضعفی هم دارد؟

طبق نظر دمینگ کارکنان به تمرکز بر روی اهدافی گرایش دارند که بر اساس آن مورد قضاوت قرار می‌گیرند و در نتیجه ممکن است تلاشهای خود را به سوی کمیت کار سوق می‌دهند و از توجه به کیفیت دور شوند. و همچنین افراد را برای رسیدن به اهداف فردی تشویق می‌کند و آنها را از دستیابی به اهداف گروهی باز می‌دارد.

آشنایی با فرآیند مدیریت استراتژیک

به منظور توسعه استراتژی اعضای سازمان :

(مرحله اول) باید ماموریت فعلی سازمان شان را همراه با اهداف و استراتژی‌های آن مشخص کنند که جواب این سوال در ماموریت سازمان گنجانده شده است.

(مرحله دوم) مدیریت هر سازمان نیاز به تجزیه و تحلیل محیط آن سازمان دارد و پس از آن مدیریت به ارزیابی آموخته‌های خود درباره فرصت‌هایی که شرکت می‌تواند به دنبال آنها باشد و نیز تهدیداتی که سازمان با آنها روبروست بپردازد.

(مرحله سوم) این شناخت را به مدیریت می‌دهد که هر سازمانی صرف نظر از بزرگی و قدرت از نظر منابع و مهارت‌های قابل دسترسی در محدودیت می‌باشد.

(مرحله چهارم) پس باید کارهایی که آن سازمان می‌تواند انجام دهد به عنوان قوت‌ها و کارهایی که نمی‌تواند انجام دهد به عنوان ضعف‌ها شناخته گردد.

(مرحله پنجم) که به این نوع تجزیه و تحلیل و که در یک جا جمع کردن قوت‌ها، ضعف‌ها، فرصت‌ها تهدیدات سازمان می‌باشد تجزیه و تحلیل سوات نیز می‌گویند.

(مرحله ششم) با توجه به تجزیه و تحلیل‌های صورت گرفته احتمالاً "نیاز به تجدید نظر در ماموریت سازمان می‌باشد. برای بسیاری از سازمانها چهار استراتژی اولیه در دسترس می‌باشد که اغلب به انها استراتژی‌های اصلی سازمان می‌گویند و عبارتند از استراتژی‌های:

- استراتژی رشد: که مدیریت یک سازمان معتقد است هر چه بزرگتر بهتر.
- استراتژی ثبات: به این معنا که سازمان حضور خود را در همان بازار و با همان مشتریان ادامه می‌دهد و سهم بازارش را ادامه می‌دهد.

استراتژی کاهش: بدین معنا که اندازه سازمان خود را کوچک می‌کند

استراتژی ترکیبی: که تبعیت و پیروی از دو یا چند استراتژی قبلی می‌باشد

تعیین استراتژی رقابتی که به سازمان امتیاز خاصی دهد به معنی سرمایه‌گذاری بر روی نقاط قوت سازمان و زمینه کار آن که پورتر به سه نوع آن اشاره کرده است:

استراتژی هدایت-هزینه: (تولید کردن با هزینه کمتر)

استراتژی تمایز: (منحصر به فرد بودن در یک بازار وسیع)

استراتژی تمرکز: (منحصر به فرد بودن در بازار محدود)

مرحله ما قبل آخر در فرایند مدیریت استراتژیک مرحله اجرا است (مرحله هشتم) سرانجام اینکه نتایج باید ارزیابی شود.

دیدگاه مدیران بروکراتیک و کارآفرین در مورد استراتژی

استراتژی برای یافتن فرصت‌هایی است که بتوانند از آن استفاده کنند. استراتژی مدیران بروکراتیک مشخص نمودن منابع قابل دسترسی می‌باشد.

روش‌های و ابزارهای برنامه‌ریزی

در این فصل به بررسی روشهای و ابزارهای اساسی برنامه‌ریزی خواهیم پرداخت ما بررسی خود را از چهار روش برنامه‌ریزی که در ارزیابی محیط به مدیران کمک می‌کنند شروع می‌کنیم.

این چهار روش عبارتند از : پویشگری ، پیش بینی ، الگو برداری و استانداردهای ISO9000.

پویشگری محیطی

مدیران سازمانهای بزرگ و کوچک به طور فزاینده‌ای به پویشگری یا کنکاش محیطی روی آورده‌اند تا تغییرات محیطی را پیش بینی و تفسیر نمایند. یکی از زمینه‌های پویشگری محیطی که سریع‌ترین رشد را دارد هوشیاری رقابتی است.

پیش بینی به دسته‌های زیر تقسیم می‌شوند:

- پیش بینی کیفی: یکسری قوانین ریاضی را برای یکسری از اطلاعات گذشته بکار می‌گیرد تا نتایج آتی را پیش بینی کند
- پیش بینی کمی که از قضاوت‌ها و دیدگاه‌های افراد مطلع استفاده می‌کند

بودجه

بودجه یک برنامه رقمی برای تخصیص منابع به فعالیت‌های خاص است و از دو نوع:

- بودجه سنتی با افزایشی که دو ویژگی دارد. اولاً "اینکه منابع مالی به ادارات یا واحدهای سازمانی تخصیص داده می‌شوند. سپس مدیران این واحدهای مالی را بر حسب تناسب به فعالیت‌ها اختصاص می‌دهند. دوم اینکه این بودجه افزایش و توسعه بودجه قبلی است.
- بودجه بر مبنای صفر که در این نوع بودجه‌بندی مدیران در خواست بودجه را صرف نظر از مناسبت‌های قبلی، با جزئیات و از اول توجه می‌کنند.

ابزار برنامه ریزی عملیاتی

گانت یک ابزار برنامه ریزی است که در آستانه تغییر قرن به وسیله هنری گانت ارایه شده است. نمودار گانت نشان می‌دهد که چه وقت کارها باید انجام می‌گرفتند و آن را با پیشرفت واقعی کار مقایسه می‌کند.

تجزیه و تحلیل نقطه سر به سر

یک سازمان باید چند واحد از محصولات خود را بفروشد تا به نقطه سر به سر دست یابد یعنی نه سود داشته باشد نه ضرر. تجزیه و تحلیل نقطه سر به سر تکنیکی است که به طور گستردگی به مدیران در تخمین زدن میزان سود کمک می‌کند.

برنامه ریزی خطی

برنامه ریزی خطی روشی کمی است جهت پیدا کردن جواب بهینه در مسایل تخصیص منابع.

نظریه صف

هرگاه تصمیمی در برگیرنده لزوم حفظ تعادل بین هزینه داشتن خط انتظار در برابر هزینه سرویس برای حفظ آن باشد این کار را می‌توان بواسطه نظریه صف انجام داد.

مبانی تصمیم‌گیری

عموماً تصمیم‌گیری را به عنوان انتخاب از میان گزینه‌ها توصیف می‌کنند، ولی به طور کامل‌تر تصمیم‌گیری یک فرایند است که دارای هشت مرحله می‌باشد.

که به شرح زیر می‌باشد:

- ۱.** شناسایی مشکل که می‌توان گفت فرایند تصمیم‌گیری با بروز مشکل آغاز می‌گردد.
- ۲.** تعیین معیار تصمیم‌گیری در حل مشکل از اهمیت زیادی برخوردار می‌باشد.
- ۳.** تخصیص وزن به معیارهای تعیین شده جهت تعیین اهمیت هر یک
- ۴.** ارایه گزینه‌هایی که برای حل مشکل بکار گرفته می‌شود

- 5.** تجزیه و تحلیل گزینه‌ها جهت تعیین اهمیت هر یک
- 6.** انتخاب بهترین گزینه از میان گزینه‌های ارزیابی شده
- 7.** به اجرا در آوردن بهترین گزینه
- 8.** ارزیابی اثر بخشی تصمیم تا اینکه بدانیم این تصمیم توانسته است مشکل را حل کند یا نه؟

تصمیم‌گیری عقلایی محدود

در تصمیم‌گیری عقلایی محدود تصمیم‌گیرندگان مدل ساده شده‌ای را می‌سازند که دارای نمادهای اساسی از مشکلاتی که انها با آن روبرو هستند می‌باشد بدون آنکه پیچدگی‌های مشکل اصلی را داشته باشد.

از جمله خطاهایی که در این نوع تصمیم‌گیری رخ می‌دهد می‌توان به :

- خطای روش تجربی مبتنی بر اطلاعات در دسترس بیانگر تمایل افراد به این امر است که افراد تمایل دارند که تصمیم آنها مبتنی بر اطلاعاتی باشد که به راحتی بدست می‌آید.
- خطای روش تجربی مبتنی بر نمونه که تصمیم‌گیرنده موفقیت یک تصمیم را با موفقیت قبلی مقایسه می‌کند.
- خطای اصرار بر تعهد

تصمیم‌گیری با نگرش اقتصادی

مشکلات از لحاظ ساختار به دو دسته تقسیم می‌شوند که اگر مشکل ساختار جدید و غیر معقول داشته باشد به آن مشکل بد گویند و عکس آن را مشکل خوب گویند.

مشکلات خوب با سه دید حل می‌شوند که عبارتند از:

- استفاده از روش‌ها که عبارتند از یک سری مراحل متوالی و به هم پیوسته
- استفاده از مقررات که به مدیر یک سری باید‌ها و نباید‌ها را نشان می‌دهد
- استفاده از سیاستها که عبارتند از یک سری باید‌ها و نباید‌های جزیی تر برای مدیران

شیوه‌های تصمیم‌گیری

چهار شیوه تصمیم‌گیری به عبارت دستوری، تحلیلی، ادارکی و رفتاری وجود دارد که شیوه دستوری نشان دهنده شیوه‌ای از تصمیم‌گیری است که ویژگی آن تحمل ابهام کمتر از روش عقلایی در فکر کردن است. این افراد منطقی و اثر بخش بوده و عموماً "در مورد موضوعات کوتاه مدت سریع تصمیم می‌گیرند. ویژگی تصمیم‌گیری تحلیلی، تحمل زیاد ابهام است که با روش منطقی فکر کردن ترکیب می‌شود. این افراد داشتن اطلاعات قبل از تصمیم‌گیری را ترجیح می‌دهند. در شیوه ادارکی برای تصمیم‌گیری تصمیم‌گیرنده‌ها به تصمیم‌گیری دراز مدت تمایل دارند و اغلب به دنبال راه‌حل‌های خلاق هستند. در شیوه رفتاری فرد نحوه اندیشیدن شهودی است ولی در مقابل عدم اطمینان دارای تحمل کمتری است.

تصمیم‌گیری گروهی بسیاری از تصمیمات سازمان‌ها خصوصاً تصمیمات‌ مهم که تاثیرات وسیعی در فعالیت‌های سازمان و پرسنل دارند به شکلی گروهی اتخاذ می‌شوند.

مزایا و معایب تصمیم‌گیری گروهی عبارتند از داشتن اطلاعات کامل‌تر، گزینه‌های زیادتر، پذیرش فزاینده یک راه حل و حقانیت بیشتر. از طرف دیگر معایب تصمیمات گروهی عبارتند از زمان بر بودن، حاکمیت اقلیت بر تصمیم، ایجاد فشار برای تبعیت کردن و مسئولیت مبهم.

سه روش برای بهبود تصمیم‌گیری گروهی بیان شده است که عبارتند از :

- روش توفان مغزی که استفاده از فرایند ایجاد ایده‌هایی که طرح همه گزینه‌ها را تشویق می‌کند و از انتقاد اجتناب می‌کند.
- روش گروه اسمی روشی است که مباحثت را به هنگام فرایند تصمیم‌گیری محدود می‌کند.
- روش جلسات الکترونیکی که از نوع روش اسمی است اما با تکنولوژی پیشرفته امروزی

تکنولوژی و طراحی فرآیندهای کار

تکنولوژی به طور کامل تجارت را تغییر داده است. در این فصل ما بر تاثیرات تکنولوژی اطلاعات، عملیات و مدیریت، فرآیندهای کار، در بر کناری کارگران و چگونگی طراحی مشاغل و جدول کاری به منظور به حد اکثر رساندن عملکرد کارکنان تمرکز خواهیم داشت.

تکنولوژی و بهره‌وری

تکنولوژی به شکل واقعی اش به معنی چگونگی تبدیل دروندادهها به بروندادهها در یک سازمان است. ویژگی مشترک تکنولوژی‌های جدید این است که همگی در فرایند انتقال دروندادهها به بروندادهها، ماشین‌آلات را جانشین نیروی انسانی می‌کنند. در ربع آخر قرن بیستم، رایانه‌ای شدن تجهیزات و ماشین‌آلات در شکل‌گیری جدید محل کار در قرن بیستم پیشگام بوده است.

در هر صورت هدف اصلی بهره‌وری است. این توانایی برای افزایش چشمگیر بهره‌وری است که ارباب تکنولوژی را به حرکت در می‌آورد.

$$\text{بهره‌وری} = \frac{\text{بروندادها}}{(\text{کارگران} + \text{سرمايه} + \text{مواد})}$$

بهره‌وری را می‌توان در سه سطح انفرادی، گروهی، و کل سازمان به کار برد.

تکنولوژی عملیات

تولید با تکنولوژی بالا در حال جهانی شدن است. کشورهای در حال توسعه با استفاده از تکنولوژی گسترش یافته (انتقال فناوری)، می‌توانند مراحل توسعه را از راه میانبر طی کنند. در این بخش نگاهی به مسائل کلیدی مربوط به فناوری عملیاتی یعنی طراحی، تولید، ارائه خدمات به مشتری، توزیع، فرایند بهبود مستمر و مهندسی مجدد فرایندهای کار خواهیم داشت.

چگونه می‌توان تولیدات را به صورت موثرتری طراحی کرد؟

فناوری در حال تعریف مجدد چگونگی طراحی تولیدات است. طراحی به کمک رایانه اساساً انجام کار با دست را کنار گذاشته است و زمان طراحی را به میزان زیادی کاهش داده است. شبکه‌های رایانه‌ای این فرصت را فراهم می‌آورند که طراحان با هم تشریک مساعی کنند، کاری که قبلاً انجام نمی‌شد.

چگونه می‌توان فرایندهای تولید را بهبود بخشد؟

پیشرفت‌های فناوری طی دو دهه گذشته، روش‌های تولید را به طور کامل دگرگون کرده است. ابتدا سیستم‌های تولید بدون انبار و روبات‌ها به وجود آمدند. حال به مرحله مشتری‌گرایی که سیستم‌های تولید انعطاف‌پذیر نامیده می‌شوند، رسیده‌ایم.

سیستم‌های موجودی بدون انبار، فناوری مدیریت موجودی انبار را دگرگون می‌سازند. در این سیستم‌ها کالا به جای انبار شدن تنها به هنگام نیاز وارد فرایند تولید می‌شوند.

هدف این سیستم‌ها، حذف نگهداری مواد در انبار از طریق هماهنگی بسیار دقیق تولیدکننده و توزیعکننده است. فواید این سیستم‌ها عبارتست از:

- کاهش فهرست کالاهای موجود در انبار
- کاهش زمان
- جریان بهتر کار
- کاهش زمان آماده‌سازی
- اشغال فضای کمتر
- حتی کیفیت بالاتر

سیستم‌های تولید انعطاف‌پذیر، با تلفیق طراحی به کمک رایانه، مهندسی و تولید می‌توانند محصولاتی را با حجم کمتر ولی با همان قیمت مشابه محصولاتی که به صورت انبوه تولید می‌شدند در اختیار مشتریان قرار دهند.

این سیستم‌ها به واقع قوانین مربوط به اقتصادی بودن حجم تولید را ملغی می‌کنند. مدیریت دیگر نیازی به تولید انبوه هزاران محصول معین برای دستیابی به هزینه کمتر تولید ندارد.

چگونه می‌توان ارائه خدمات به مشتری را بهبود بخشید؟

مدیران از فناوری برای بهبود استراتژی‌های خدمات مشتری به سه روش استفاده می‌کنند. اول اینکه به مدیریت اجازه می‌دهد که برای نیاز منحصر به فرد هر مشتری خدمات انفرادی ارائه دهد. دوم اینکه، فناوری می‌تواند به ارائه خدمات اضافه از مشتری

در رابطه با خرید و یا استفاده از محصول به افزایش خدمات بپردازد. سوم اینکه، فناوری این اجازه را به سازمان می‌دهد که نحوه کار را به صورت بنیادی عوض کند، برای مثال استفاده از رایانه در تولید شیر آب به سفارش مشتری.

چگونه فناوری، توزیع محصول را بهبود می‌بخشد؟

فناوری توزیع سنتی بیشتر بر فروش نمایندگی‌ها و دلالان، عمدۀ فروش‌ها، و خردۀ فروش‌ها متکی است. در روش‌های نوین، مدیریت سعی می‌کند هرچه نزدیک‌تر به مشتری باشد و در عین اینکه در هزینه‌ها صرفه‌جویی می‌کند، نسبت به ارائه خدمات بهتر و برآوردن هرچه بهتر نیاز مشتریان مختلف سریع‌تر عمل کند.

دو دستاوردهای اخیر در فناوری توزیع عبارت‌ست از:

- خرید از طریق تلویزیون
- خرید از اینترنت.

آیا ۹۹/۹ درصد به اندازه کافی خوب است؟

در یک دیدگاه مدیریتی، پروژه‌های کاری را به صورت خطی می‌بیند، یعنی با یک شروع و یک پایان. با این دید، بهبود به معنی کاستن از هزینه‌ها یا افزایش تولید به یک میزان مشخص است و مدیر پس از دسترسی به آن کار را تمام شده می‌بیند. در مقابل، تلاش برای بهبود مستمر کیفیت، مسابقه‌ای را به وجود می‌آورد که خط پایانی ندارد. تلاش برای بهبود بی‌پایان نیاز به یک دیدگاه چرخشی دارد نه یک دیدگاه خطی. در این دیدگاه، مدیریت طرح تغییر را می‌ریزد، آن را اجرا می‌کند، نتایج را آزمایش می‌کند، و بر اساس نتیجه به دست آمده، این عمل را استاندارد کرده و براساس آن عمل می‌کند یا با اطلاعات جدید کسب شده چرخه بهبود را مجدداً آغاز می‌کند.

آیا مهندسی مجدد فرآیندهای کار را ببود خواهد بخشید؟

مهندسی مجدد آن گونه که در سازمان‌ها به کار می‌رود به معنی شروع از کاغذ سفید، فکر کردن مجدد و طراحی مجدد فرآیندهاست که به وسیله آن سازمان ارزشی را ایجاد می‌کند، کاری را انجام می‌دهد و عملیاتی را که در عصر رایانه منسخ شده است، حذف می‌کند.

عناصر کلیدی مهندسی مجدد عبارتند از:

- مشخص کردن شایستگی‌های بارز سازمان.
- ارزیابی فرآیندهای هسته‌ای.
- سازمان‌دهی مجدد افقی به وسیله فرایند.

فناوری اطلاعات

در این بخش به سرفصل‌های مهم نقش فناوری در تغییر جریان کار دفتری، ایجاد تغییر در روش انجام ارتباطات داخلی و فراهم کردن پشتیبانی فناوری برای تصمیم‌گیری سازمانی خواهیم پرداخت.

اتوماسیون گردش کار چیست؟

تخمین زده می‌شود که جمع‌آوری اطلاعات و انتقال اسناد کاغذی می‌تواند حدود 90 درصد زمان مورد نیاز برای به اتمام رساندن کارهای دفتری را به خود اختصاص می‌دهد. اتوماسیون به دنبال تنگناها و یا روش‌های قدیمی کار است که سرعت کار را کم کرده و هزینه را بالا می‌برند. پس از مشخص شدن مسیرهای گردش کار، نرمافزار مربوطه در شبکه‌های رایانه‌ای نصب می‌شود تا همه اطلاعات را به سرعت به قسمت مربوطه ببرند.

فناوری چگونه ارتباطات داخلی را بهبود میبخشد؟

اگر بخواهیم دو پیشرفت مهم در فناوری اطلاعات را که در ارتباطات داخلی سازمان اثرگذار بوده‌اند، مشخص کنیم این دو پیشرفت عبارتند از دیجیتالیزه شدن و پدیده بی‌سیم. به کمک دیجیتالیزه شدن، سازمان‌ها سیستمی را به کار خواهند گرفت که به وسیله آن مدیران و کارکنان بتوانند به هر شکلی با هم ارتباط برقرار کنند. ابزار بی‌سیم باعث شده‌اند که افراد سازمان به راحتی و در هر زمان و از هر کجا با دیگران تماس داشته باشند.

فناوری و برگزار شدن کارگران

تغییرات در فناوری طول عمر مفید بسیاری از مهارت‌های کارکنان را کم کرده است. طراحی مجدد کار، سود بهتر با تعداد کارگران کمتر را ایجاد می‌کند و این مشاغل مهندسی مجدد شده نیاز به مهارت‌های مختلف دارند. البته این پدیده شامل مشاغل مدیران هم می‌شود. مدیران میانی که صرفاً به عنوان کانالی در زنجیره دستور بین مدیران ارشد و بخش عملیاتی عمل می‌کرند هم اکنون در حال حذف شدن هستند. مهارت‌های جدید نظیر مربی‌گری، مذاکره کردن، و تیم‌های کاری هم اکنون برای هر مدیری به صورت ضرورت مطلق درآمده است. به طور کلی کارمندان آسیب‌پذیر، کارمندانی هستند که شغل استاندارد شده دارند.

طراحی کار

در زمان تغییرات پویا نباید انتظار داشت که طراحی شغل، فضاهای کاری، و برنامه‌های کاری ثابت و دست‌نخورده باقی مانده باشد. در این بخش پس از بررسی ابعاد مشاغل، چگونگی ترکیب آنها را برای بالابردن عملکرد کارکنان توضیح می‌دهیم.

ابعاد کلیدی در یک شغل کدامند؟

پنج ویژگی اصلی یک شغل طبق الگوی ویژگی‌های شغلی عبارتند از:

1. تنوع مهارت: حد نیاز یک شغل به تنویری از فعالیت‌ها که کارگر بتواند از تعداد گوناگونی از مهارت‌ها واستعدادها استفاده کند.
2. هویت کار: حد نیاز یک شغل برای تکمیل کل یا بخش معینی از کار.
3. اهمیت کار: میزان تاثیر شغل در زندگی یا کار دیگران.
4. خود اختاری: حدی که شغل بتواند به هنگام برنامه‌ریزی کار و تعیین روال کار، به فرد آزادی، استقلال، و اختیار دهد.
5. بازخورد: مقدار فعالیت‌های کاری که برای به دست آوردن نتایج کار فرد از طریق اطلاعات مستقیم و روشن درباره اثربخشی لازم است.

آیا ابعاد شغلی برداشت ما هستند یا واقعاً وجود دارند؟

افراد ممکن است در مورد یک شغل برداشت‌های متفاوتی داشته باشند. موضوع اصلی مدل پردازش اطلاعات اجتماعی این واقعیت است که افراد نسبت به شغلشان همان‌گونه که آن را احساس می‌کنند واکنش نشان می‌دهند نه به خود مشاغل عینی. این مدل می‌گوید که کارمندان رفتارها و دیدگاه‌هایی را در واکنش به رویه‌های اجتماعی می‌پذیرند، که توسط افرادی به وجود آمده است که با آنها در ارتباط هستند.

بنابراین مدیران باید با ارائه ویژگی‌های واقعی مشاغل، توجه بیشتری به احساسات و درک کارکنان خود درباره آن مشاغل معطوف دارند و ممکن است زمان بیشتری را برای توصیف جذابیت و اهمیت کارشان صرف کنند.

آیا اندیشه‌های طراحی کار را می‌توان در گروه‌ها استفاده کرد؟

در طراحی کار تاکید بیشتر روی مشاغل فردی بوده است. با این حال کارمندان به طور فزاینده‌ای با گروه‌ها و تیم‌ها کار می‌کنند. در هر صورت به نظر می‌رسد که توصیه‌های الگوی ویژگی‌های شغلی همان‌قدر برای گروه‌ها معتبر است که برای افراد. همچنین ترکیب گروهی برای موفقیت کار گروهی بسیار مهم است.

مدیران باید از چهار شرط زیر اطمینان حاصل کنند:

- ۱.** اعضا در کار خود تخصص دارند.
- ۲.** گروه به اندازه کافی بزرگ است که بتواند کارش را به خوبی انجام دهد.
- ۳.** اعضا دارای مهارت‌های کاری و مهارت‌های میان‌فردي هستند.
- ۴.** عضویت از بابت استعداد و ادراک نسبتاً متنوع است.

جدول کاری

در راستای تلاش‌های مدیریت برای ارتقای انعطاف‌پذیری سازمان‌ها، تعدادی از اختیارات برنامه‌ریزی جدید و در حال ظهرور، انعطاف بیشتری به کارکنان و مدیریت می‌دهد. این برنامه انعطاف‌پذیر شامل انعطاف در زمان، مشارکت شغلی، و ارتباط از راه دور است.

زمان انعطاف‌پذیر به این معنی است که کارمندان مجبور هستند ساعات معینی را در هفته کارکنند ولی در تغییر ساعات کار در یک محدوده معین مجاز هستند. مزایای این روش بهبود انگیزه و کاهش غیبت است. عمده‌ترین ضعف آن این است که برای هر کاری قابل اجرا نیست.

در شغل مشارکتی، که نوع خاصی از کار نیمه وقت است، دو یا چند نفر کار سنتی 40 ساعت در هفته را بین خود تقسیم می‌کنند. بنابراین به سازمان اجازه می‌دهد که از استعداد بیش از یک نفر برای انجام کاری بهره گیرد. ضعف این روش از نظر مدیریت، پیدا کردن جفت مناسب از میان کارمندان است به نحوی که بتوانند با موفقیت در انجام کار هماهنگی داشته باشند.

ارتباط یا کار از راه دور عبارتست از انجام کارهای سازمان در منزل به کمک رایانه‌ای که به دفتر مرکزی متصل است. این شیوه برای بسیاری از کارمندان جذاب نیست چرا که بسیاری از آنها می‌خواهند که ارتباطات اجتماعی خود را در محل کار حفظ کنند.

مبانی طراحی ساختار

اهمیت وجود ساختار درست در یک سازمان امری ثابت شدنی است.

هنگامی که اعضای مهم سازمان با توجه به راهبردهای سازمان تصمیم‌هایی اتخاذ می‌کنند، آنان باید سازمانی اثربخش را توسعه دهند که به بهترین نحوی دستیابی به آن هدف‌ها را تسريع کند.

در این فصل متوجه می‌شویم، روشی که برای طراحی سازمان ارائه خواهد شد برای هر نوع سازمانی کاربرد دارد.

عناصر ساختار

مفهوم اساسی طراحی سازمان را نویسنده‌گان مدیریت در اوایل قرن بیستم به کار گرفتند. این نظریه پردازان مجموعه‌ای از اصول را برای استفاده مدیران در طراحی سازمان عرضه داشتند. با گذشت همه این سالیان و تغییراتی که در جامعه اتفاق افتاده اس، این اصول همچنان بینش با ارزشی رای جهت طراحی کارآمد و اثربخش سازمان فراهم می‌کنند.

در بخش‌های بعد به بحث درباره شش عنصر ساختاری خواهیم پرداخت : تخصصی شدن کار، زنجیره فرماندهی، حیطه نظارت، اختیار و مسؤولیت‌پذیری، تمرکز در مقابل عدم تمرکز، و واحدسازی.

تخصصی شدن کار چیست؟

تخصصی شدن کار در کشورهای غربی به سال 1700 و با انتشار کتاب ثروت ملل اثر آدام اسمیت بر می‌گردد. در تخصصی شدن کار، یک کار به مراحل کوچک‌تر شکسته شده و هر مرحله را فردی جداگانه تکمیل می‌کند. در اصل افراد برای انجام پاره‌ای از یک فعالیت تخصص دارند تا کل فعالیت.

طرفداران اولیه تخصصی شدن کار بر این باور بودند که این شیوه باعث افزایش بی‌حد بهره‌وری می‌شود. در اوایل قرن بیستم و قبل از آن، این تعمیم معقول بود چرا که تخصصی شدن در سطحی وسیع تجربه نشده بود. در هر صورت نقطه‌ای وجود دارد که در آن ضایعات غیراقتصادی انسانی ناشی از تقسیم کار به خاطر ملال، خستگی، فشار عصبی، بهره‌وری کم، کیفیت پایین، افزایش کارگریزی، و تغییر مداوم شغل بیشتر از مزیت‌های اقتصادی آن است. در اوایل دهه 1960 تعدادی از مشاغل به این نقطه رسیدند. در چنین حالتی، با گسترش دامنه فعالیت‌های کاری به جای محدود کردن آن، بهره‌وری افزایش می‌یابد.

زنجیره فرماندهی چیست؟

نویسنده‌گان اولیه مدیریت چنین ادعا می‌کردند که هر کارمند باید یک نفر و فقط یک نفر بالا درست داشته باشد که مستقیماً در برابر او مسؤول باشد. مفهوم زنجیره فرماندهی به هنگامی که سازمان‌ها به طور نسبی ساده بودند، منطقی می‌نمود و در بسیاری از موارد هنوز هم عملی مفید است.

موقعی وجود دارد که توصل جدی به زنجیره فرماندهی، تا حدی موجب عدم انعطافی می‌شود که مانع عملکرد سازمان می‌گردد.

حیطه نظارت چیست؟

مدیر چه تعدادی از کارمندان را می‌تواند به گونه‌ای کارآمد و مفید راهنمایی کند؟ این سوال مربوط به حیطه نظارت توجه بسیاری از نویسنده‌گان اولیه مدیریت را به خود جلب کرد. این نویسنده‌گان، قلمروهای کوچک (معمولًا تا شش نفر) را می‌پسندیدند تا بتوانند نظارتی دقیق اعمال کنند.

بسیاری از سازمان حیطه کنترل خود را گسترش می‌دهند. قلمرو کنترل مدیران در شرکت‌های بزرگ به ده تا دوازده‌نفر (دو برابر تعداد پانزده سال پیش) رسیده است. بدیهی است هر چه آموزش و تجربه کارکنان بیشتر باشد، نیاز به نظارت مستقیم کمتری دارند.

متغیرهای دیگری که در تعیین حیطه نظارت و کنترل موثرند عبارتند از: مشابهت وظایف کارکنان، پیچیدگی آن وظایف، مجاورت فیزیکی کارکنان، پیچیدگی نظام اطلاعات مدیریت سازمان، استحکام نظام ارزشی سازمان، و سبک مدیریت مورد پسند مدیر.

اختیار و مسؤولیت‌پذیری چیست؟

اختیار به حقوق ذاتی مقام مدیریتی اطلاق می‌شود تا دستور بدهد و متوقع باشد که دستوراتش مطاع است. قدرت یکی از اصول عمدۀ نویسنده‌گان اولیه بود. اینان به قدرت به مثابه چسبی می‌نگریستند که اجزای سازمان را به هم می‌چسباند.

وقتی مدیران تفویض اختیار می‌کنند، باید مسؤولیت مناسب آن را نیز اختصاص دهند. نویسنده‌گان اولیه دلباخته اختیار بودند. آنها باور داشتند که مدیران همگی پرقدرت‌اند. این امر ممکن است در آن زمان درست بوده باشد، زیرا که سازمان‌ها ساده‌تر بودند و کارمندان اهمیت‌کمتری داشتند. مدیران کمترین وابستگی را به کارشناسان فنی داشتند.

پژوهشگران و اساتید امروز به این نتیجه رسیده‌اند که لازم نیست یک شخص مدیر باشد تا بتواند قدرتمند باشد و قدرت فقط در ارتباط با مقام یک فرد در سازمان نیست. اختیار مفهومی مهم در سازمان است، اما تاکید انحصاری بر اختیار، چشم‌اندازی محدود و غیر واقع‌بینانه را از نفوذ در سازمان ایجاد می‌کند.

امروزه به این تشخیص رسیده‌ایم که اختیار تنها یک عنصر از مفهوم گسترده‌تر قدرت است. اختیار فقط یک حق است که بر پایه پیکره و درجه اختیار در سازمان قرار دارد.

حال آنکه قدرت به ظرفیت اثرگذاری افراد بر تصمیمات اشاره دارد. بنابراین برای به کار بردن قدرت لازم نیست که اختیار وجود داشته باشد.

قدرت می‌تواند از بخش‌های مختلف سر برون آورد. جان فرنچ و برترام راون پنج پایه یا اصول قدرت را مشخص نموده‌اند:

1. قدرت مبتنی بر اجبار
2. قدرت پاداش‌دهی
3. قدرت قانونی یا مشروع
4. قدرت تخصصی
5. قدرت مرجعیت

تفاوت تمرکز و عدم تمرکز چیست؟

تمرکز کارکردی است که در مورد اینکه قدرت تصمیم‌گیری تا چه سطحی به سطوح پایین‌تر سازمان واگذار شده است. به این ترتیب می‌توان دید که تمرکز یا عدم تمرکز پدیده‌ای است دارای درجات مختلف. امروزه سازمان‌ها پیچیده‌تر شده‌اند و باید در مقابل تغییرات محیط‌شان واکنش نشان دهند.

از این رو بسیاری از مدیران بر این باورند که لازم است تصمیمات را کسانی بگیرند که به مشکلات موجود نزدیک‌ترند بدون اینکه به سطح سازمانی آنها توجه شود. امروزه مدیران آن مقدار از تمرکز یا عدم تمرکز را برمی‌گزینند که به آنها کمک کند به بهترین نحوی تصمیمات‌شان را اجرا کنند و به اهداف سازمانی دست یابند.

آیا می‌توانید راههای پنج گانه گروه‌بندی واحدهای سازمانی را مشخص کنید؟

یکی از مرسوم‌ترین راههای گروه‌بندی فعالیت‌ها، استفاده از کارکردهای به اجرا در آمده یا گروه‌بندی مبتنی بر وظیفه است. برای مثال مدیر یک کارخانه ممکن است سازمان را با جداسازی امور مهندسی، حسابداری، نظامهای اطلاعاتی، منابع انسانی، و متخصصان خرید شکل دهد. شیوه دیگر گروه‌بندی بر مبنای تولید است. در این شیوه هر محصول عمدۀ در شکرتحت نظر یک مدیر ارشد است که یک متخصص و مسؤول همه آن چیزهایی است که در خط تولید وجود دارد یا باید وجود داشته باشد. در بخش‌بندی بر اساس مشتری، سازمان بر اساس نوع ویژه مشتریانی که دارد شکل می‌گیرد. شیوه دیگر، واحدسازی براساس امور جغرافیایی است. در بخش‌بندی براساس فرایند، فعالیت‌ها را براساس کار ایجاد می‌کنند.

اگر عناصر اساسی ساختار سازمانی را ترکیب کنیم، به آن چیزی می‌رسیم که بیشتر نویسنده‌گان اولیه باور داشتند که طرح آرمانی ساختاری است:

سازمان مکانیکی یا دیوان‌سالاری. امروز ما می‌دانیم که هیچ ساختار سازمانی ایده‌آل منحصری برای تمامی وضعیت‌ها وجود ندارد.

متغیرهای اقتصایی که بر ساختار اثر می‌گذارند کدامند؟

مناسب‌ترین ساختار برای یک سازمان، تابع عوامل اقتصایی است. در این بخش به دو مدل ساختار سازمانی عمومی اشاره خواهیم کرد و سپس به متغیرهای اقتصایی مرسوم‌تر – استراتژی، اندازه، فناوری، و محیط – نظری می‌اندازیم.

فرق یک سازمان مکانیکی با یک سازمان ارگانیک در چیست؟

سازمان مکانیکی (دیوان سالاری) پیامد طبیعی ترکیب شش عنصر ساختاری است. پایبندی به زنجیره فرماندهی، وجود سلسله‌مراتب رسمی قدرت را حتمی می‌گرداند که در آن هر شخص از سوی فرد بالاتر کنترل می‌شود. کوچک نگهداشتن حیطه کنترل در سطوح افزایش‌یابنده سازمان، ساختارهای بلند و بی‌روح ایجاد کرده است. در مقابل با سازمان مکانیکی، سازمان ارگانیک شکلی بسیار انطباق‌پذیر دارد که به همان اندازه که سازمان مکانیکی سخت و مستحکم است، این سازمان نرم و انعطاف‌پذیر است. به جای داشتن مشاغل و مقررات استاندارد شده، ساختار نرم سازمان موقتی آن را مجاز می‌دارد که بر حسب نیازها سریعاً تغییر کند. سازمان ارگانیک از نظر مرکز سطح پایینی دارد به نحوی که حرفاً‌های‌ها می‌توانند به سرعت به مسائل پاسخ گویند.

سازمان مکانیکی	سازمان ارگانیک
روابط سخت سلسله‌مراتبی	همکاری افقی و عمودی
وظایف ثابت	وظایف قابل انطباق
آیین‌نامه‌های زیاد	آیین‌نامه‌های کم
ارتباطات رسمی	ارتباطات غیررسمی
اختیار تصمیم‌گیری مرکز	اختیار تصمیم‌گیری غیرمرکز
ساختار بلندتر	ساختار تخت‌تر

چگونه استراتژی بر ساختار اثر می‌گذارد؟

ساختار سازمانی ابزاری برای کمک به مدیریت در دستیابی به اهداف سازمان. بنابراین از آنجا که اهداف از استراتژی کلی سازمان نشات می‌گیرد، منطقی است که استراتژی و ساختار پیوندی نزدیک داشته باشند. بنابراین ساختار سازمانی باید از استراتژی سازمان پیروی کند و هر گاه مدیریت در استراتژی سازمان تغییر عمدہ‌ای ایجاد کند، نیاز به تغییر و اصلاح ساختار دارد تا از این تغییرات حمایت کند.

چگونه اندازه سازمان بر ساختار اثر می‌گذارد؟

شواهد تاریخی قابل توجهی وجود دارد مبنی بر اینکه اندازه سازمان بر ساختار آن بسیار اثر دارد. البته اثر اندازه سازمان با گسترش سازمان اهمیت کمتری پیدا می‌کند.

چگونه فناوری بر ساختار اثر می‌گذارد؟

هر سازمانی چند شکل فناوری را به کار می‌برد تا دروندادها را به بروندادها تبدیل کند. هر چقدر فناوری ساده‌تر باشد، ساختار سازمان بیشتر می‌تواند استاندارد شده باشد. بر عکس، هر چقدر فناوری پیچیده‌تر باشد، ساختار ارگانیک‌تر خواهد بود.

چگونه محیط بر سازمان اثر می‌گذارد؟

اصولاً سازمان‌های مکانیکی در محیط‌های پایدار بیشترین کارایی را دارند. در مقابل سازمان‌های ارگانیک به بهترین شکل با محیط‌های پویا و نامشخص همخوانی دارند. سازمان‌های مکانیکی قادر امکانات لازم برای پاسخگویی به تغییرات سریع محیط هستند.

کاربست‌های طرح سازمانی

در این بخش انواع مختلف طرح‌های سازمانی که ممکن است شما در سازمان‌های معاصر ببینید، معرفی می‌شوند.

ساختار ساده چیست؟

بیشتر سازمان‌ها به عنوان کارفرمایان کارآفرین، با یک ساختار ساده شروع به کار می‌کنند. یک ساختار ساده بیشتر با آنچه که نیست تعریف می‌شود. ساختار ساده فاقد صفات ساختار دقیق و پیچیده است.

ساختار ساده یک سازمان مسطح است و معمولاً دارای دو یا سه سطح عمودی و بدنه‌ای غیر منسجم از کارکنان پرتوانی است که در آن تصمیم‌گیری به شکلی متمرکز انجام می‌شود.

ساختار ساده انعطاف‌پذیر، سریع، و ارزان سات و مسؤولیت آن روشن است. نقطه ضعف آن این است که تنها برای سازمان‌های کوچک کارساز است.

این ساختار با رشد سازمان اثربخشی خود را از دست می‌دهد چرا که خط مشی‌ها و مقرراتی که عملیات را هدایت می‌کند محدود است و تمرکز بسیار بالای آن منجر به زیاد بار شدن اطلاعات در راس می‌شود.

همانطور که سازمان گسترده می‌شود تصمیم‌گیری کند می‌شود و می‌تواند ناگهان به حالت سکون درآید زیرا که تنها مدیر اجرایی می‌کوشد که به تمامی تصمیم‌گیری‌ها ادامه دهد.

بنابراین هرگاه ساختار تغییر نکند و با ابعاد سازمان انطباق پیدا نکند، شرکت محتملاً توانایی خود را از دست داده، سقوط خواهد کرد.

دیوان‌سالاری‌های کلاسیک چگونه‌اند؟

بسیاری از سازمان‌ها به صورت ساختار ساده باقی نمی‌مانند. این تصمیم اغلب انتخابی است یا اینکه عوامل اقتضایی ساختار آن را دیکته می‌کنند. در این نقطه دیوان‌سالاری شکل می‌گیرد. دو تا از مرسوم‌ترین گزینه‌ها، ساختار وظیفه‌ای و ساختار بخشی هستند. استحکام ساختار وظیفه‌ای در امتیازی است که از تخصصی کردن کار به دست می‌آید. آشکارترین ضعف این ساختار، این است که سازمان اغلب نگرش بهترین افراد خود را از دست می‌دهد.

در مجموع به نظر می‌رسد که وظیفه هیچ‌کس مسؤولیت پیامد نهایی را در بر ندارد، پس اعضا بدون وجود احساس وظیفه فردی از وظایف به دور افتاده، برداشت ضعیفی از آنچه که افراد در وظایف و مسؤولیت‌های دیگر انجام می‌دهند دارند.

در ساختار بخشی سازمان متشکل از واحدهای مستقل یا بخش‌های است. برای بنیان نهادن دوایر تولید، هر بخش معمولاً خود مختار است. امتیاز عمده این ساختار در تاکید بر نتایج است. ضعف عمده این ساختار در دوباره کاری و نیاز به منابع زیاد است.

آیا طراحی یک سازمان می‌تواند امتیازات دیوان‌سالاری را جذب و نواقص آن را حذف کند؟

پاسخ سوال فوق ساختار ماتریسی است. در این ساختار در بعد عمودی تقسیم‌بندی بر اساس وظایف است. لیکن در بعد افقی طرح‌ها یا پروژه‌های شرکت تعریف می‌شوند. هر طرح را یک مدیر هدایت می‌کند.

ویژگی عمده این ساختار در این است که هر فرد دو رئیس دارد. اولی مدیر واحد وظیفه‌ای است و دومی مدیر طرح یا پروژه. معمولاً مدیر طرح نظارت را بر مبنای اهداف طرح انجام می‌دهد.

ولی تصمیماتی نظیر ترفیعات، و توصیه‌های حقوقی از جمله مسؤولیت‌های مدیر وظیفه‌ای است. مدیران طرح و تولید باید به نحوی کارا با هم در ارتباط باشند و تقاضاهای کارکنان عادی خود را هماهنگ سازند.

اولین نقطه قوت ماتریس در این است که می‌تواند مجموعه‌ای چندگانه از طرح‌های پیچیده و مرتبط را به سرعت هماهنگ نماید در حالی که خصوصیات متوجه از بخش‌بندی متخصصان وظیفه‌ای را با یک‌دیگر همچنان حفظ کرده است. بزرگترین ضعف ماتریس بروز آشتفتگی است و گرایش آن به تسريع کشاکش قدرت.

فرهنگ سازمان

می‌دانیم هر فرد چیزی دارد که روانشناسان به آن شخصیت می‌گویند. شخصیت هر فرد از مجموع ویژگی‌های نسبتاً دائم و استوار تشکیل شده است.

یک سازمان نیز دارای شخصیت است که به آن فرهنگ سازمان می‌گوییم.

فرهنگ سازمانی چیست؟

منظور ما از فرهنگ سازمانی به طور خاص چیست؟ ما این اصطلاح را برای رجوع کردن به مفاهیم مشترک به کارم می‌بریم. سازمان‌ها نظیر فرهنگ‌های قبیله‌ای فرهنگی دارند که حکم می‌کند اعضایشان چه رفتاری باید داشته باشند.

در هر سازمان نظام‌ها یا طرح‌های ارزشی، نمادها، شعائر، اسطوره، و رسومی وجود دارد که در طول زمان تکامل یافته‌اند. این ارزش‌های مشترک در سطحی وسیع چگونگی دید کارکنان و واکنش آنها نسبت به جهان را تعیین می‌کند.

چگونه می‌توان فرهنگ‌ها را ارزشیابی کرد؟

در حال حاضر شیوه معینی برای سنجش فرهنگ سازمانی وجود ندارد.

پژوهش‌های اولیه نشان می‌دهد که فرهنگ‌های سازمانی را می‌توان به درجه اهمیتی که سازمان‌ها برای ده ویژگی زیر قائل هستند، تجزیه و تحلیل کرد.

- ۱.** مشخصات عضو: درجه‌ای که کارکنان از روی سازمان خود شناخته می‌شوند تا از روی شغل یا زمینه تخصصی کارشان.
- ۲.** تاکید گروهی: درجه‌ای که فعالیت‌های کاری در اطراف گروه‌ها سازمان‌بندی شده‌اند تا افراد.
- ۳.** کانون توجه افراد: درجه‌ای که مدیریت به اثر پیامد تصمیمات خود روی افراد درون سازمان اهمیت قائل است.
- ۴.** یکپارچگی: درجه‌ای که واحدهای درون سازمان به همکاری یا سازمان تشویق می‌شوند.
- ۵.** تحمل ابهام: درجه‌ای که در آن کارکنان به جسور بودن، خلاق بودن، و مخاطره‌جو بودن تشویق می‌شوند.
- ۶.** ملاک‌های پاداش: درجه‌ای که در آن پاداش‌هایی مثل افزایش حقوق و ترفیعات به معیارهای عملکردی کارمند مربوط می‌شود تا ارشدیت، مطلوبیت، یا عوامل غیر عملکردی.
- ۷.** تحمل تعارض: درجه که کارکنان تشویق می‌شوند تا انتقاد صریح را پذیرند.
- ۸.** جهت‌گیری نسبت به نتیجه: درجه تاکید مدیریت نسبت به نتایج و پیامدها تا نسبت به فناوری‌ها و فرایندهایی که برای کسب آن پیامد کاربرد داشته است.
- ۹.** توجه به سیستم‌های باز: درجه‌ای که سازمان تغییرات محیط خارجی را کنترل و به آن پاسخ می‌دهد.

فرهنگ سازمانی حاصل چیست؟

فرهنگ سازمانی معمولاً بازتاب دیدگاه یا ماموریت بنیانگذاران آن است. بنیانگذاران فرهنگ اولیه با طراحی تصویبی از آینده، سازمان را به وجود می‌آورند.

اندازه کوچک بیشتر سازمان‌های جدید نیز به بنیانگذاران کمک می‌کند تا دید خود را روی تمامی اعضای سازمان اعمال نمایند. بنابراین فرهنگ سازمانی پیامد تعامل بین سمت‌گیری و فرضیات بنیانگذاران سازمان و آنچه که اولین کارکنان در نتیجه تجربیات خود فرامی‌گیرند، می‌باشد.

فرهنگ چگونه بر ساختار اثر می‌گذارد؟

فرهنگ سازمانی بسته به این که چقدر قوی یا ضعیف باشد روی ساختار اثر می‌گذارد. فرهنگ‌های قوی به نوعی بینش‌پذیری، اطاعت، و استحکام‌بخشی بدون نیاز به بخشنامه‌ها را پدید می‌آورد.

فرهنگ سازمانی ضعیف به معنی عدم وجود ارزش‌های مشترک است و اثر آن روی ساختار کمتر است.

مدیریت منابع انسانی

کیفیت کارمندانی که جذب یک سازمان می شوند به میزان زیادی در کیفیت یک سازمان تاثیر دارند و موفقیت اکثر سازمانها جهت دستیابی به اهداف استراتژیک به داشتن کارمندان ماهر و مناسب بستگی دارد.

مدیران و فرایندهای مدیریت منابع انسانی

چه یک سازمان فعالیت‌های پشتیبانی مدیریت منابع انسانی را تدارک ببیند و چه این کمک‌ها فراهم نگردد، هر مدیری در گیر تصمیم‌های منابع انسانی در واحد خود می‌باشد.

اجزای کلیدی فرایند مدیریت منابع سازمان، شامل هشت فعالیت است که اگر به طور مناسب اجرا شوند، سازمان را از داشتن کارکنانی شایسته با عملکرد برخوردار خواهند کرد که قادرند سطح عملکرد خود را برای مدت طولانی حفظ کنند.

برنامه استراتژیک منابع انسانی

جذب و کاهش منابع انسانی

انتخاب

توجیه کردن یا جهت دادن

آموزش و توسعه

ارزشیابی عملکرد

حقوق و دستمزد

سلامتی و ایمنی کار

شناسایی و انتخاب کارکنان شایسته

تطبیق کارکنان با مهارت و دانش روز

حفظ عملکرد برای دراز مدت

کل فرایند مدیریت منابع انسانی از محیط تاثیر می‌پذیرد. در واقع تأثیرات محیطی در مدیریت منابع انسانی جدی‌تر است زیرا آنچه که در سازمان اتفاق می‌افتد در نهایت بر آنچه برای کارکنان پیش می‌آید اثر می‌گذارد.

قانون چه تأثیری بر مدیریت منابع انسانی دارد؟

دولت‌ها با تصویب قوانین خاص سعی در ایجاد فرصت مساوی برای متقاضیان کار و کارکنان دارند. بنابراین مدیران در استخدام و اخراج و ارتقا کاملاً آزاد نیستند. در حالی که این مقررات به میزان زیادی کمک می‌کند تا از تبعیض در استخدام و اقدامات نامطلوب استخدامی در سازمان‌ها کاسته شود، در عین حال موانعی مدیریتی درباره تصمیمات منابع انسانی ایجاد می‌کنند.

برنامه‌ریزی استراتژیک منابع انسانی

برنامه‌ریزی استراتژیک منابع انسانی فرایندی است که مدیریت به وسیله آن از وجود تعداد کافی افراد با مهارت‌های مختلف در سمت‌های مناسب در زمان مناسب اطمینان می‌یابد. به بیان دیگر برنامه‌ریزی استراتژیک منابع انسانی، ماموریت و اهداف سازمان را به برنامه پرسنلی برگردانده و سازمان را قادر می‌سازد به اهداف خود دست یابد.

چگونه یک سازمان کارمندان را ارزیابی می‌کند؟

مدیریت با بررسی وضعیت منابع انسانی شروع می‌شود که در قالب گزارش موجودی منابع انسانی ارائه می‌شود. این اطلاعات منبع مدیریت را قادر می‌سازد تا همه ذوق‌ها و مهارت‌های موجود در سازمان را ارزیابی نماید. پس از آن تجزیه و تحلیل شغل مشخص می‌سازد که نوع مهارت، دانش، و توانایی‌های لازم برای انجام موفقیت‌آمیز هر کار چیست و این اطلاعات برای تکمیل و یا تجدیدنظر در شرح وظایف به کار می‌رود.

چگونه نظازهای آتی سازمان به نیروی کار تعیین می‌شوند؟

جهت‌گیری استراتژیک سازمان مشخص کننده نیازهای آتی سازمان و برآورده نیروی کار لازم می‌باشد. در واقع تقاضا برای منابع انسانی، نتیجه برنامه‌ریزی برای تولید یا خدمات سازمان است. مدیریت می‌تواند براساس تخمین درآمد کل، نسبت به تامین نیروی انسانی برای دسترسی به آن هدف تلاش کند.

کارمندیابی و انتخاب

مدیر با دراختیار داشتن برنامه‌ریزی استراتژیک منابع انسانی، می‌تواند در جهت کاهش نیروی انسانی مازاد و یا کمبود نیروی انسانی اقدام نماید.

مدیر کجا باید در جستجوی جذب نیرو باشد؟

نیروی کار را می‌توان از منابع داخلی تامین کرد و یا از طریق تبلیغات، معرف، موسسات کاریابی، دانشگاه، سازمان‌های تامین نیروی کار موقت، و یا کارکنان قراردادی تامین نمود.

اکثر مطالعات نشان داده‌اند که معرفین بهترین کاندیداها را معرفی می‌کنند. متقاضیانی که از طریق کارکنان معرفی می‌شوند قبل از طریق کارکنان غربال شده‌اند چرا که معرف هم نوع کار را می‌شناسد و هم شخص معرفی شده را.

در مقابل برای کاهش نیرو گزینه‌های مختلفی نظیر اخراج، تعلیق یا بیکاری، عدم انتصاب، انتقال، کاهش کار هفتگی، بازنیستگی پیش از موعد، و مشاغل مشترک.

آیا فرضی اساسی برای انتخاب داوطلبان مشاغل وجود دارد؟

زمانی که تلاش برای کارمندیابی انبوهی از کاندیداها را فراهم آورده است، گام بعدی در فرآیند جذب این است که مشخص شود چه کسی بهترین کاندیدا برای شغل موردنظر است.

در این وضعیت فرآیند انتخاب نوعی پیش‌بینی از عملکرد کاندیدا در سازمان است. اگر فردی به اشتباه در این فرآیند حذف شود و یا دیگری به اشتباه گزینش شود، هر دو برای سازمان هزینه در پی خواهد داشت. بنابراین مدیریت باید مطمئن از قابلیت اعتماد و اعتبار این فرآیند باشد.

مدیر کدام ابزارهای گزینشی را می‌تواند به کار برد؟

شناخته شده‌ترین ابزارهای گزینشی عبارتند از تجزیه و تحلیل فرم درخواست کار، آزمون‌های کتبی، آزمون شبیه‌سازی عملکرد، مصاحبه، بررسی سوابق، و آزمون فیزیکی.

توجهیه آموزش و توسعه

جذب نیروی مناسب به معنی استخدام افراد شایسته است. ولی یک کارمند برای عملکرد موفق لازم است که با فرهنگ سازمانی هماهنگی داشته باشد و جهت انجام شغل خود به شکلی همسو با اهداف سازمان آموزش بییند. برای دستیابی به این منظور مدیریت منابع انسانی دو شیوه توجهیه و آموزش را پیش می‌گیرد.

توجهیه به معنی آشنایی کارمند جدید با کار مربوط و سازمان است. هدف عمدی این امر کاهش نگرانی اولیه‌ای است که کارکنان در شروع کار خود احساس می‌کنند و ارتباط میان همکاران را تسهیل می‌سازد.

آموزش شامل تغییر مهارت‌ها، دانش، نگرش‌ها، و یا رفتارهای است. آموزش ممکن است حین خدمت باشد و یا خارج از محیط کار صورت گیرد.

در هر صورت هر آموزشی که توسط سازمان ارائه می‌شود باید ارزش هزینه کردن آن را داشته باشد. البته در کنار پدیده آموزش، توسعه کارمندان هم باید در نظر گرفته شود. این پدیده بیشتر بر روی رشد شخصیت کارمندان تاکید دارد.

مدیریت عملکرد

مدیران باید به شیوه‌ای اطمینان حاصل کنند که کارمندان همانطور که مورد انتظار است عمل می‌کنند. برخی از شیوه‌هایی که برای این منظور بکار می‌روند عبارتند از گزارش فعالیت، ثبت وقایع حساس، رتبه‌بندی ترسیمی، رتبه‌بندی رفتاری، مقایسه‌های چند نفره، مدیریت بر مبنای هدف.

حال اگر طبق یکی از این شیوه‌ها مشخص شود که عملکرد کارمندی ضعیف شده است.

مدیر موظف است دلیل آن را دریابد :

آیا دلیل این است که آن کارمند بد گزینش شده است؟

آیا کارمند آموزش کافی ندیده است؟

آیا نگرش کارمند علت مشکل است (به بیان دیگر علتی انضباطی باعث مشکل شده است)؟

حقوق و مزایا

هدف مدیریت در طراحی ساختار پرداخت این است که کارکنان شایسته را جذب و انگیزه این افراد را برای اعمال حداکثر توان خود در کار به وجود آورد.

عواملی نظیر تخصص، توانایی، و امور مشابه بر سطوح پرداخت اثر می‌گذارند.

همچنین سطوح پرداخت متاثر از نوع معامله، محیط شغلی، محل جغرافیایی، سطوح عملکرد کارمند، و ارشدیت می‌باشد. امروزه در کنار حقوق، مزایای کارمندی نشان دهنده اندیشه‌ای پویا در تلاش برای تدارک آنچه که برای کارمند ارزشمند است می‌باشد.

ایمنی و سلامت

مدیران در تمامی سطوح مسولیت قانونی دارند که مطمئن باشند محل کار و شرایط درون سازمان برای سلامت فیزیکی یا روانی کارکنان زیان‌بخش نمی‌باشد. چرا که محیط نامن و غیربهداشتی هزینه‌بر بوده و توانایی رقابت آنها را ضعیف می‌کند. تضمین ایمنی و سلامت کار به عهده قانون کار است.

مدیریت تغییر و نوآوری

تغییر در محیط، ساختار، فناوری یا افراد یک سازمان را تحول می‌گویند. دو نوع تحول داریم که عبارتند از: تحول درونی و بیرونی که به عنوان مثال: ایجاد رقبای جدید، قوانین و مقررات دولتی هم از عوامل ایجاد تغییر هستند، و به کارگیری از تجهیزات جدید معرفنیروی درونی در راستای ایجاد تغییر و تحول است.

دو دیدگاه پیرامون فرایند تغییر وجود دارند که عبارتند از :

- استعاره آبهای آرام بیان کننده این است که تغییر به مثابه شکستن حالت تعادل سازمان می‌بیند. امور سازمانها را ثابت و قابل پیش‌بینی می‌داند که به وسیله بحران ناگهانی مشوش می‌شود.
- استعاره آبهای خروشان تغییر را مدام و غیر قابل پیش‌بینی می‌داند مدیران باید هرج و مرچ حاصل از تغییر برخورد نمایند.

امروزه سازمانهای کمی می‌توانند به فرایند تغییر به مثابه آشتفتگی گاه بیگاه در یک دنیای صلح آمیز برخورد کنند. آنقدر تغییرات زیاد و با سرعت بالا در حال وقوع وجود دارند که دیگر نه سازمان می‌تواند راضی شود و نه مدیر.

ارتباط تغییر سازمانی و مقاومت اعضا

گفته شده است که بیشتر افراد از هر نوع تغییر که برای آنها پول ساز نباشد بیزارند در کل سه دلیل برای مفاوت احتمالی در مقابل تغییر وجود دارد که عبارتند از :

- عدم قطعیت زیرا که تغییرات ابهام و عدم قطعیت در برابر شناخته شده ها را افزایش می‌دهد
- دومین عامل مقاومت، ترس به خاطر از دست دادن چیزی است که قبل "به ان تعلق داشته است
- دلیل نهایی مقاومت ، باور فرد به این مسئله است که تغییرات با اهداف و منابع سازمانی ناسازگار است.

روش‌های کاهش مقاومت

راهی متعددی برای مدیران یا عوامل دیگر موثر در تغییر، درباره مقاومت در برابر تغییر ارایه شده است که به شرح زیر می‌باشد

- آموزش و ارتباطات که برای موقعی است که مقاومت برای عدم وجود اطلاعات درست می‌باشد ولی در جایی که حسن اعتماد وجود ندارد کاربردی ندارد
- استفاده از مشارکت برای موقعی که مقاومت کنندگان تخصص شرکت در امور را دارند که نتیجه آن افزایش اشتغال نیز می‌باشد.
- در موقعی که مقاومت کنندگان نمی‌توانند خود را با شرایط جدید وفق دهند بهترین روش استفاده از سیاست تسهیل و حمایت می‌باشد.

- مذاکره روشی برای کاهش مقاومت در موقعی است که مقاومت از ناحیه گروهی پر قدرت می‌باشد یکی از عیوب‌های این روشها هزینه بر بودن این روش است.
- اجبار برای زمانی استفاده می‌شود که تعهد گروهی قوی لازم است و راهی ارزان قیمت و آسان برای کسب حمایت است.

ایجاد تغییرات در سازمان

- گزینه‌های یک مدیر در یکی از مقوله‌های زیر قرار می‌گیرد.
- تغییر در ساختار که در بر گیرنده هر نوع تغییر در روابط قدرت، مکانیسم همکاری، درجه تمرکز، طرح اشتغال و یا متغیر مشابه سازمان می‌باشد.
 - تغییر فناوری در بر گیرنده تغییر در شیوه فرایند کار یا روش‌ها و تجهیزات مورد استفاده است.
 - تغییر در نیروی انسانی به تغییر در نگرشها، توقعات، ادراک یا رفتارها بر می‌گردد.
- توسعه سازمانی فعالیتی سازمانی است که برای تسهیل تغییرات گسترده بلند مدت سازمانی برنامه‌ریزی می‌شود. تاکید آن بر تغییر سازنده نگرشها و ارزشها اعضای سازمان است به طوری که بتواند خود را به راحتی با جهتگیری‌های سازمان منطبق کرده و در جهت کسب اهداف سازمان کارآمدتر عمل کند.

عواقب تغییر سازمانی: استرس

استرس نیرو یا اثری است که شما به هنگام رویرو شدن با فرصت‌ها و اجبارها، یا تقاضاهایی که فکر می‌کنید هم نامطمئن و هم مهم هستند، حس می‌کنید. عوامل سازمانی، تضاد و ابهام نقش مانند کار اضافی نیز استرس را ایجاد می‌کنند.

عوامل شخصی نیز می‌توانند عامل به وجود آورنده استرس باشند مانند بیماری و خیم، مرگ اعضای خانواده، طلاق، مشکلات مالی، یا نسخ شخصیت.

از علایم استرس می‌توان به بروز مشکلات فیزیولوژیکی، روانی و علایم رفتاری اشاره کرد. آنچه که برای مدیران اهمیت دارد علایم استرس روانی و رفتاری است. این چیزهاست که می‌توان در اشخاص مشاهده کرد. علایم روانی را می‌توان به صورت تنفس و نگرانی زیاد، بی حوصلگی در اشخاص و کندی در کار دید همه اینها می‌تواند منجر به کاهش بهره‌وری گردد.

تفاوت خلاقیت و نوآوری

خلاقیت، توانایی اندیشه‌ها به شیوه‌ای منحصر به فرد برای ایجاد ارتباط نامعمول میان اندیشه‌هاست. نوآوری فرایند اخذ برایند اندیشه‌های خلاق و تبدیل آنها به محصول، خدمت، یا یک شیوه عملیاتی مفید است. سازمانهایی که نوآوری را رواج می‌دهند از ابعاد زیر دارای ویژگی‌های زیر می‌باشد:

- از لحاظ ساختاری دارای ویژگی مکانیکی جهت افزایش انعطاف پذیری و قدرت انطباق و طرف دیگر دسترسی به اطلاعات در این سازمانها آسان می‌باشد و در نهایت ارتباط با واحدها با تسريع در کنش متقابل خطوط سازمانی کمک زیادی به افزایش نوآوری می‌کند.

- فرهنگ سازمان از ابعادی چون پذیرش ابهام، کنترل‌های بیرونی کم، برداشت از مخاطره، شکیبایی در برخورد، تاکید بر نتایج تا بر وسائل و تاکید بر نظام باز کمک به افزایش نوآوری می‌کند.

در سازمانهای نوآور فعالانه آموزش و توسعه دانش اعضای خود را آن طور که روز آمد باشد تشویق می‌کنند.

مبانی رفتار فردی و گروهی

رفتار سازمانی به موضوع چگونگی رفتار عمل افراد در هنگام کار می‌پردازد که به اموری مربوط می‌شود که واضح و آشکار نیستند. در واقع در زیر لایه رسمی سازمان عناصری غیر رسمی وجود دارند که مدیران باید آنها را دریابند. مطالعه رفتار

سازمانی، مدیران را با سطح قابل قبولی از آگاهی نسبت به جنبه مهمی از این عناصر آشنا می‌سازد.

رفتار سازمانی به دو زمینه عمده توجه دارد. اول، رفتار فردی که مبتنی بر نظر روانشناسان و شامل عناوینی چون نگرش، شخصیت، ادارک، یادگیری و تحرك است و در مرحله دوم رفتار گروهی که در برگیردنده هنجارها، وظایف، ساختمان تیمی و تعارضهاست. داشت ما از گروه‌ها از نظرات جامعه شناسان و روان‌شناسان اجتماعی نشات می‌گیرد. نحوه رفتار گروهی

کارکنان صرفا با جمع بندی عمل هر یک از اعضای گروه به دست نمی آید. با توجه به اینکه کارکنان سازمان هم انفرادی و هم گروهی عمل می کنند. نیازمندیم در هر دو سطح به مطالعه آنها پردازیم.

اهداف رفتار سازمانی تبیین و پیشگویی رفتار است به نحوی که مدیران بتوانند رفتار کارکنان خود را تحت کنترل داشته باشند. چرا که موفقیت یک مدیر در گروه چگونه بهره گرفتن از کارهایی است که دیگران انجام می دهند. یک مدیر باید بتواند بگوید چرا کارکنان به بعضی از اعمال دست می زند و در مقابل تصمیمات جدید چه واکنشی نشان می دهند.

نگرش

نگرشها^۱ گفته هایی با ارزش در مورد اهداف، مردم یا حوادث بوده، بازتاب احساس افرادند. نگرش از سه جز شناخت^۲(شامل باورها، نظرات، دانش و اطلاعات)، عاطفه^۳(به معنای هیجان یا احساس منعطف در بیان افراد) و رفتار^۴(قصد، نیت یا رفتاری ویژه) تشکیل شده است اما اصطلاح نگرش معمولا به جز عاطفی نگرش اشاره دارد. مدیران طبیعتا بیشتر به نگرشهای شغلی کارکنان خود علاقمند هستند. رضایت شغلی، جاذبه شغلی و تعهد سازمانی از مهمترین نگرشهای شغلی هستند. رضایت شغلی نگرش کلی کارمند است نسبت به شغل خود. جاذبه شغلی درجه ای است که کارمند به

¹ Attitude

² Cognitive component

³ Affective component

⁴ Behavioural component

طور فعال به کار خود بپردازد و تعهد سازمانی نمایانگر علاقمندی کارمند نسبت به سازمان است که در قالب وفاداری، شناسایی و جذب نسبت به سازمان تعریف می‌شود.

تحقیقات نشان داده اند مردم عموماً در نگرشاهای خود و نیز بین نگرشها و رفتار خود همسانی و هماهنگی را جستجو می‌کنند. در هنگام بروز ناهماهنگی، یا نگرش و رفتار خود را تغییر می‌دهند یا تفاوت‌های میان نگرش و رفتارهایشان را منطقی می‌کنند. لیون فستینگر در اوخر دهه ۱۹۵۰ نظریه ناهمسانی شناختی^۵ را مطرح کرد.

این نظریه می‌کوشد رابطه میان نگرشها و رفتار را توضیح دهد. ناهمسانی شناختی به هر نوع ناسازگاری گفته می‌شود که فرد ممکن است بین دو یا چند نگرش خود و یا بین نگرشها و رفتار خود بیابد.

فستینگر معتقد است هر نوع ناموزونی آزاردهنده است. از این رو افراد جویای حالتی ثابت و پایدارند که دربرگیرنده حداقل ناهمسانی باشد.

البته هیچ فردی نمی‌تواند به طور کامل از ناهمسانی بپرهیزد. عوامل تعیین کننده تمایل به کاهش ناهمسانی عبارتند از: میزان اهمیت عناصر به وجود آورنده آن، میزان اثری که عناصر مربوطه روی باورهای فرد دارند و پاداشهایی که ممکن است در این ناهمسانی نهفته باشد.

اگر فرد تشخیص دهد که ناهمسانی از خارج به او تحمیل شده است و اساساً نمی‌تواند آن را کنترل کند یا این که پاداش آن قدر عظیم باشد که ناهمسانی را متوازن کند، فرد تنفس زیادی برای کاهش ناموزونی نخواهد داشت.

⁵ Cognitive dissonance Theory

از آنجا که مدیران مایلند میزان غیبت را کاهش دهنده باید سعی کنند نگرش مثبت را در کارکنان تقویت کنند و در هنگام بروز ناهمسانی از عوامل تضعیف تنفس ناشی از آن که قبل از آن اشاره شد استفاده کنند. تحقیقات اخیر نیز از این فرض که کارکنان خشنود، تولید کننده تر هستند حمایت می کنند.

شخصیت

شخصیت افراد ترکیبی است از ویژگی های روانی که ما برای مشخص کردن جایگاه آن شخص در طبقه بندی به کار می بریم. ویژگیهای شخص وقتی به صورت تداوم رویه مشاهده شوند، ویژگیهای شخصیتی خوانده می شوند. پژوهشگران کوشیده اند تا دریابند کدام ویژگیها می توانند منجر به تشخیص مبانی شخصیت یک فرد شوند. دو نمونه از معروفترین این روشها شackson اصول مایرز-بریگز⁶ (MBTI) و الگوی پنج ویژگی شخصیتی⁷ می باشند. MBTI چهار بعد شخصیتی را به کار می گیرد تا شانزده ویژگی شخصیتی را شناسایی کند. این چهار بعد عبارتند از :

برون گرایی در برابر درون گرایی (EI)، حسی در برابر شهودی (SN)، تفکر در برابر احساس (TF) و قضاوت در برابر ادراک (JP). طرفداران این روش بر این باورند که این ویژگیها بر شیوه هایی که مردم کنش متقابل نشان می دهند اثر می گذارد.

از نظر تئوری دوم پنج ویژگی بزرگ عبارتند از: برون گرایی (اجتماعی بودن، جرات داشتن)، توافق پذیری (خوش خلقی، تعامل)، وظیفه شناسی (مسؤولیت پذیری، قابلیت اعتماد)، دوام عاطفی (آرامی، اشتیاق و ایمنی) و صداقت نسبت به تجارب

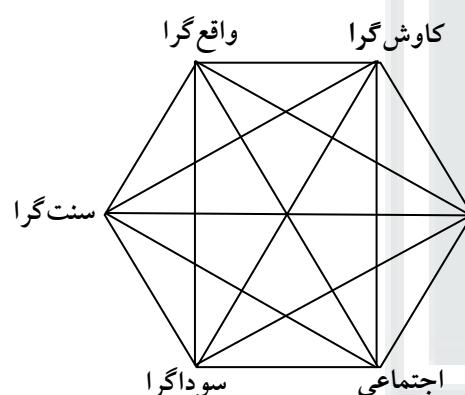
⁶ Myers-Briggs Type Indicator (MBTI)

⁷ Five-factor Model of Personality

(خلاقیت، روشنفکری). تحقیقات نشان داده اند که ارتباط مهمی میان این ویژگیها و عملکرد شغلی وجود دارد. به عنوان مثال عملکرد افراد برون گرا در شغل‌های مدیریتی قابل پیش‌بینی است.

ثابت شده است که پنج ویژگی شخصیتی بیشترین اثر را در تبیین رفتار فرد در سازمان دارند: خود کنترلی (سلط بر سرنوشت خویش)، ماکیاولیگری (عملگرایی، اعتقاد به کارگیری هر نوع وسیله برای رسیدن به هدف)، عزت نفس (میزان علاقه به خود)، سازش پذیری (توانایی جهت تعديل رفتار نسبت به عوامل موقعیتی) و ریسک پذیری (خطر پذیری و بازتاب گرایش افراد در پذیرش موقعیتها).

بدیهی است که شخصیت افراد با یکدیگر متفاوت است. به علاوه شغل‌های مختلفی نیز وجود دارند. تلاش‌هایی جهت بررسی تناسب شخصیت و شغلها انجام شده است. بهترین نظریه تناسب شغل با شخصیت را یک روان‌شناس به نام جان هالند ارائه کرده است. بر اساس این نظریه رضایت شخص یا تمایل وی به ترک شغل به درجه یا میزان تناسب شخصیت او با محیط شغلی اش بستگی دارد. بررسی های هالند شکل (۱) را کاملا تائید می کند. در این شکل گوشه هایی که به هم نزدیکترند تناسب بیشتری دارند. این نظریه بیانگر این است که اگر نوع شخصیت فرد با نوع شغل وی تناسب داشته باشد، رضایت شغلی زیاد و ترک خدمت حداقل است.

شکل(۱) رابطه بین شخصیت و شغل

ارزش اصلی در ک تفاوت‌های شخصیتی افراد در مساله گزینش نهفته است.

با وجود اینکه ویژگیهای شخصیتی یکسانی در یک کشور وجود ندارند، ویژگیهای غالب بر جمعیت یک کشور متاثر از فرهنگ آن کشور است و این اثر را می توانیم در بررسی کانون کنترل مشاهده کنیم. به عنوان مثال اعتقاد به سرنوشت در کشورهای خاورمیانه (کنترل بیرونی) در مقابل درونگرایی مردم در کشورهای آمریکای شمالی.

ادراک

ادراک فرایندی است که افراد از طریق آن برداشتهای حسی خود را تنظیم و تفسیر می کنند تا به محیط خود معنا بخشنند. پژوهشها ثابت کرده‌اند که ادراک افراد مختلف از یک‌پدیده ممکن است یکسان نباشد. ویژگی‌های شخصی فرد به شدت روی تفسیر او از پدیده‌ها تاثیر می‌گذارد. این ویژگی‌های شخصی عبارتند از: نگرش، شخصیت، انگیزه‌ها، علائق، تجربه‌های قبلی و تمایلات. ویژگی‌های هدف‌مورد نظر، رابطه‌ موضوع با زمینه و عوامل محیطی از جمله‌نور، حرارت، مکان،... نیز بر ادراک موثر هستند.

قضاؤت ما از عمل افراد تابع فرضیاتی است که درباره درونیات آنها داریم. بسیاری از این فرضیات باعث شکل‌گیری تئوری اسناد^۸ شده است. بر اساس این تئوری، افراد به دنبال علل بیرونی یا درونی رفتارها هستند. رفتارهای بیرونی رفتارهایی هستند که معتقد‌یم تحت کنترل فرد هستند و رفتارهای بیرونی رفتارهایی هستند که معتقد‌یم شخص به خاطر شرایط خاصی که تحت آنها قرار دارد، مجبور به انجام آنها شده است. تصمیم‌گیری در مورد این مساله به سه عامل بستگی دارد: تمایز که به مفهوم تکرار رفتار یا ویژه بودن آن است. همانندی به این معنا که هر گاه همانندی رفتار افراد بالا باشد، احتمال بیرونی بودن آن بیشتر است و در نهایت تداوم. هر قدر تداوم رفتاری بالاتر باشد، نسبت دادن آن به عوامل درونی محتمل تر است.

شواهد عمدۀ ای وجود دارند که وقتی راجع به رفتار مردم قضاؤت می‌کنیم، تمایل داریم اثر عوامل درونی را بیش از حد تخمین بزنیم. (خطای مبانی اسناد^۹) به علاوه افراد تمایل دارند شکستهای خود را به عوامل بیرونی و موفقیت‌های خود را به عوامل درونی نسبت دهند. (جهت گیری خود خدمتی^{۱۰})

⁸ Attribution Theory

⁹ Fundamental attribution error

¹⁰ Self-serving bias

تلقی و تعبیر اینکه دیگران چه می کنند از وظایف مهم مدیریت است. مدیران برای قضاوت کردن در این مورد از میان برها یی استفاده می کنند که گاهها به خطاهای اساسی منجر می شود. دریافت گزینشی اطلاعات یا گزینش گری^{۱۱} از این جمله است. در شباهت فرضی یا «مثل من»^{۱۲} دیگران همانند ناظر فرض می شوند به طوریکه درک ناظر بیش از حد تحت تاثیر شخصیت خود اوست. وقتی در مورد دیگران با توجه به فرضیات خود از گروهی که فرد متعلق به آن است قضاوت می کنیم از تصور کلیشه‌ای^{۱۳} استفاده کرده ایم که ممکن است به انحراف در قضاوت بیانجامد.

اثر هاله‌ای^{۱۴} قضاوت درباره کلیت فرد بر مبنای یک ویژگی بارز اوست. آخرین میان بر در قضاوت به توقع مدیران از کارکنان باز میگردد و پیشگویی دلخواه نام دارد. به این معنا که کارکنان به شیوه‌ای کار می کنند که حداقل توقعات مدیر را برآورده سازند. هر چقدر توقع مدیر بالاتر باشد، عملکرد کارکنان نیز بهتر می شود.

یادگیری

قریباً تمامی رفتارهای پیچیده حاصل یادگیری هستند. یادگیری هرگونه تغییر نسبتاً پایدار در رفتار است که در اثر تجربه ایجاد می شود. دو نظریه مهم در زمینه یادگیری وجود دارد: نظریه شرطی کردن عامل^{۱۵} و نظریه یادگیری اجتماعی. استدلال شرطی کردن عامل این است که رفتار تابع نتایج آن است. اسکینر نشان می دهد که نتیجه مطلوب یک رفتار باعث تکرار آن می شود. به علاوه عدم تعلق پاداش یا تنبیه احتمال تکرار رفتار را کاهش می دهنند. نظریه یادگیری اجتماعی نوعی بسط نظریه شرطی کردن

^{۱۱} Selectivity

^{۱۲} Assumed Similarity

^{۱۳} Stereotyping

^{۱۴} Halo effect

^{۱۵} Operant Conditioning

عامل است اما وجود فراگیری از طریق مشاهده و اهمیت نقش ادراک را نیز قبول دارد. در واقع مردم به برداشتی که از عواقب چیزی دارند نیز واکنش نشان می‌دهند. چهار فرایند از تعیین تاثیر گذاری الگوهای بر افراد شناخته شده اند: فرایندهای قابل توجه که طی آن پیامدهای رفتار مهم تشخیص داده می‌شوند. فرایندهای یادآوری که میزان به خاطر سپردن الگوهای را تحت تاثیر قرار می‌دهند. فرایندهای الگوبرداری که اثبات توانایی انجام فعالیتهای الگوبرداری شده هستند و فرایندهای تقویتی که احتمال تکرار و تحکیم رفتار را تحت تاثیر قرار می‌دهند.

مدیران سعی می‌کنند تا به رفتارهای کارکنان در جهت تمایلات سازمان شکل دهند. این فرایند شکل گیری رفتار نام دارد. چهار شیوه برای شکل گیری رفتار وجود دارد: تقویت مثبت، تقویت منفی، تنبیه و خاموش سازی.

تقویت مثبت تشویق رفتار مطلوب است. تقویت منفی کاهش مطلوبیت شرایط به دنبال رفتار نامطلوب است. تنبیه جریمه رفتار نامطلوب و خاموش سازی حذف هر گونه تقویت منجر به رفتار نامطلوب است. مدیران بی تردید از درک فرایند یادگیری سود می‌برند تا علل رفتار کارکنان را درک کرده، به علاوه به الگو بودن رفتارهای خود توجه لازم را معطوف دارند.

مبانی رفتار گروهی

گروه مجموعه‌ای از افراد است که دور هم گرد آمده، تعامل و وابستگی متقابل دارند تا به اهداف خاصی دست یابند. گروه‌های رسمی، گروه‌های کاری هستند که توسط سازمان تشکیل می‌شوند و دارای وظایف رسمی هستند.

گروه‌های غیر رسمی گروه‌های اجتماعی هستند که شکل گیری طبیعی داشته و با انگیزه دوستی و علاقه مشترک شکل می‌گیریند.

پیوستن افراد به گروه‌ها، گذشته از نیازهایشان، برای به دست آوردن امنیت، مقام، عزت نفس، وابستگی، قدرت و هدف است. امنیت قدرت گروه از نظر تعداد اعضا است که از تنها‌ی تک تک آنها می‌کاهد. مقام اعتباری است که از عضویت در گروه‌ها حاصل می‌شود.

وابستگی به گروه نیاز به تعاملات اجتماعی در اعضا را ارضا می‌کند. چیزی که به طور انفرادی دست نیافتنی است به صورت گروهی قابل حصول است. (قدرت گروه) و در نهایت نیل به بعضی اهداف نیازمند همکاری افراد و تشکیل گروه است.

اصول اساسی درک رفتارهای گروهی عبارتند از: نقشه‌ها، هنجارها، ترکیب گروه و همبستگی گروهی.

نقشه‌ها مجموعه‌ای از الگوهای رفتاری مشخص هستند که یک فرد در رابطه با پست خود در یک واحد اجتماعی ایفا می‌کنند.

کارکنان می‌کوشند بفهمند چه رفتاری از آنها انتظار می‌رود و در صورتیکه با انتظارات گوناگون در رابطه با نقش خود روبرو شوند، تضاد نقشه‌ها را تجربه می‌کنند.

هنجارها استانداردهای پذیرفته شده‌ای هستند که همه اعضای گروه در عمل به آنها شریک‌کنند. هنجارها بسیار قدرتمند بوده و بر عملکرد فردی کارکنان تاثیر می‌گذارند.

با وجودی که افراد به عضویت در گروه علاقه دارند، نسبت به فشارهایی که جهت سازگاری اعمال می‌شوند، حساسیت نشان می‌دهند.

اثر فشارهای گروه برای سازگاری در مطالعات سولومون اش^{۱۶} نشان داده شده است: «هنچارهایی گروهی وجود دارند که ما را به سوی سازگاری می کشانند، دوست داریم یکی از اعضای گروه باشیم و اکراه داریم که شخصی متفاوت جلوه کنیم.» وقتی نظر فردی با نظرات گروه تفاوت زیادی داشته باشند، فرد فشار زیادی جهت انطباق احساس می کند.

مقام و نظام سلسله مراتبی عامل مهمی در تشخیص رفتارها هستند. این مهم است که افراد احساس کنند بین مقام فرد و نمود مقام او در سازمان تعادل وجود دارد و نظام رسمی حاکم بر سازمان، مناسب و سازگار است.

هر چند اندازه بر رفتار گروهی موثر است، میزان تاثیر آن بسته به معیارهای استفاده شده متفاوت است.

گروه های کوچک وظایف خود را سریع تر به انجام می رسانند در حالیکه گروه های بزرگ تر در حل مسایل موثرتر هستند. به علاوه هر چه اندازه گروه بزرگتر شود، سهم اعضا کاهش می یابد و با وجود بالا رفتن بهره وری، خطر بروز بی عاری اجتماعی^{۱۷} افزایش می یابد.

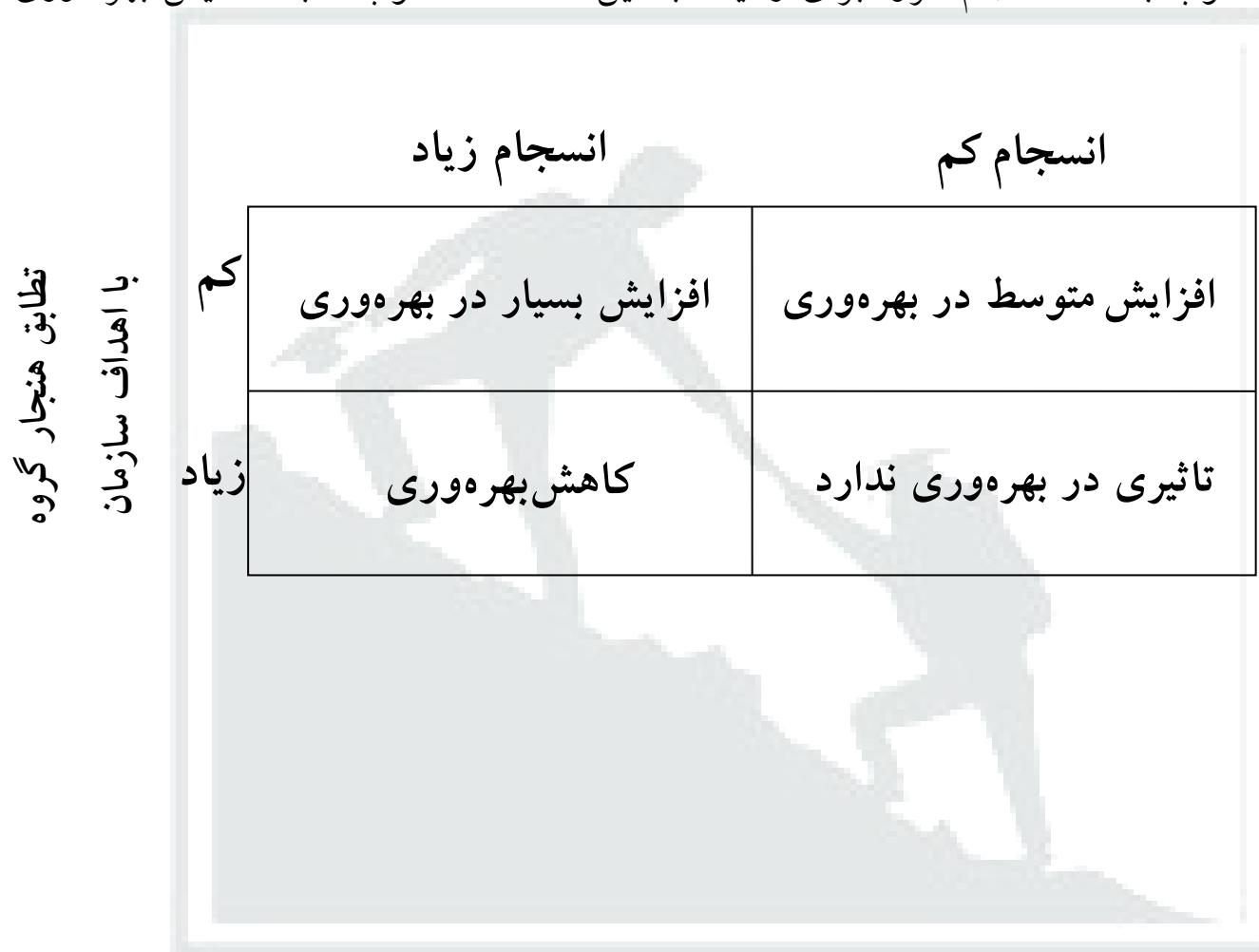
به طوریکه تقسیم مسؤولیت، رابطه بین بازده افراد و بازده گروه را مبهم می کند. یعنی افراد فکر می کنند سهم آنها از فعالیت سنجش ناپذیر است و در نتیجه بازدهشان کاهش می یابد.

انسجام گروهی به معنای توافق و حسن همکاری برای پی گیری اهداف گروه است.

^{۱۶} Solomon Asch

^{۱۷} Social Loafing

در صورتیکه اهداف گروه مطلوب و مطابق با اهداف سازمان بزرگتر باشند، انسجام گروهی به بهره وری بالاتر می‌انجامد اما در صورتیکه اهداف گروه نامطلوب باشند، انسجام گروه برای رسیدن به این اهداف نامطلوب، طبعاً کاهیش بهره وری را به دنبال خواهد داشت.

شکل (2)

شناخت تیم‌های کاری

به کارگیری کار تیمی می‌تواند به بهره‌وری جان تازه بخشد و وضعیت بهتری را در سازمان ایجاد کند تا بتواند با محیطی که به سرعت در حال تغییر است رقابت کند.

محبوبیت تیمهای

به کارگیری دیدگاه کار تیمی به سازمانها اجازه می‌دهد که سریعتر و با کمترین هزینه فرآورده‌های بهتر تولید کنند؛ بهره‌وری را بالاتر برده و قابلیت رقابت در محیط در حال تغییر را حفظ کنند.

به طور معمول وقتی انجام کاری نیاز به مهارت، داوری و تجربه چندگانه دارد، عملکرد گروه فراتر از عملکرد فردی است. تیمهای انعطاف پذیری قابل توجهی دارند و به سرعت تشکیل، مستقر، متمرکز و منحل می شوند. به علاوه می توانند رضایت شغلی را بالا برد و به مدیران برای درگیر کردن کارکنان و ایجاد تنوع در نیروی کار کمک کنند. طرحی کلی وجود دارد که مسیر تکامل اکثر تیمهای را نشان می دهد.

پنج مرحله تکامل تیمی عبارت است از: شکل گیری، درگیری، همبستگی، تکامل و فروپاشی. در مرحله شکل گیری عدم قطعیت در مورد تمیامی ابعاد گروه به چشم می خورد اعضا به سبک و سنگین کردن قضایا مشغولند. بعد از اینکه اعضا به این تفکر برسند که عضوی از تیم هستند مرحله درگیری که مرحله برخورد درون گروهی است آغاز می شود.

در این مرحله اختلافاتی بر سر مرکز کنترل گروه وجود دارد که با شفاف شدن روابط فی مابین پایان می یابد. در مرحله بعد، روابط اعضا توسعه یافته و هویت تیمی قدرت می گیرد.

در انتهای این مرحله افراد انتظارات همگونی از رفتار مناسب کاری دارند. در مرحله تکامل وضعیت اعضا از شدن به دانستن متحول شده است و در انجام وظایف ضروری یکدیگر را همراهی می کنند.

برای تیمهای دائمی این مرحله، مرحله آخر رشد است در حالیکه گروه های موقت پس از این مرحله منحل می شوند. تیمها همیشه از این توالی پیروی نمی کنند و گاها چند مرحله را با هم می پیمایند.

به علاوه عملکرد گروه لزوما در مراحل آخر بالا نمی رود اما این طرح چارچوبی کلی برای تکامل گروه هاست.

بر خلاف گروه‌های کاری که عملکردشان نتیجه مشارکت انفرادی اعضای گروه است در یک تیم کاری پدیده هم افزایی مثبت از راه تلاش هماهنگ و سازمان یافته مشاهده می‌شود که به عملکردی بالاتر از مجموع عملکردهای فردی می‌انجامد. به علاوه در تیم‌های کاری بر عکس گروه‌های کاری پاسخگویی هم فردی و هم گروهی است و مهارت مکمل یکدیگرند نه اتفاقی و متغیر.

أنواع تیم‌های کاری

تیمها بر اساس اهدافشان به چهار گروه تقسیم می‌شوند:

- تیمهای وظیفه‌ای مرکب از مدیر و کارکنانش است که جهت بهبود فعالیتهای کاری یک واحد وظیفه‌ای کار می‌کنند. در این تیمها اموری مانند اقتدار و کنش متقابل نسبتاً ساده و روشن هستند.
- تیمهای حل کننده مسائل متشکل از کارکنان بخش‌های مربوط به مساله هستند که در مورد راه‌های حل مسائلی از قبیل کیفیت، بازده و محیط کار بحث می‌کنند. تشکیل حلقه‌های کیفیت در دهه ۱۹۸۰ نمونه‌ای از این گونه تیمهاست.
- تیمهای خودگران گروه های رسمی متشکل از کارکنانند که مدیر ندارند و مسؤولیت تحویل یک فراورده به مشتریان درونی یا بیرونی را به عهده می‌گیرند. این تیمها بر روی مراحل کار، تعیین وظایف، بازرگانی و گاه‌ها انتخاب اعضا کنترل کامل دارند.
- تیمهای چندوظیفه‌ای مجموعه‌ای از اعضا هم سطح اما با حوزه کاری متفاوت هستند که برای انجام یک کار تخصصی گرد هم می‌آیند. مدیریت این تیمها مشکل است و مدتی طول می‌کشد تا اعضا شیوه انجام کارهای گوناگون و پیچیده را یاد بگیرند. اما گوناگونی موجود می‌تواند به خلاقیت تیم کمک کند.

جنبه مثبت تنوع تیمی با مرور زمان کاهش می‌یابد. اما در عوض به وجود آمدن پیوند تیمی، همبستگی را افزایش می‌دهد.

ویژگیهای تیمهای کاری با عملکرد عالی

تیمهای کاری دارای عملکرد عالی هم دریافتی روشن از هدف خود دارند و هم معتقدند که هدفشان نتایج مهم و با ارزشی در پی دارد.

اهمیت این اهداف به افراد شهامت می‌دهد تا از منافع شخصی خود گذشته و در راستای اهداف تیم عمل کنند. در این تیمها اعضا نسبت به اهداف متعهدند.

تیم از افراد ماهر و با کفایتی تشکیل شده است که در ایجاد ارتباط با دیگران مهارت دارند. به علاوه اعتماد متقابل در اعضا وجود دارد. فضای اعتماد در میان گروه‌ها به شدت تحت تاثیر فرهنگ سازمان و برخورد مدیریت قرار دارد.

اعضای یک تیم کارآمد احساس وفاداری شدید و از خود گذشتگی برای تیم خود دارند. این ویژگی تعهد یکپارچه نامیده می‌شود.

ارتباطات درونی اعضا سریع و روشن است و بازخورد سالم از سوی مدیریت و اعضا وجود دارد. تیمهای کارآمد تمایل به تغییر و انعطاف‌پذیری دارند. رهبران این تیم قدرت هدایت تیم را در سخت‌ترین شرایط حفظ می‌کنند چرا که اهداف را به درستی تبیین کرده‌اند، ارزش کارکنان را قدر نهاده‌اند و به جای نظارت به راهنمایی و تسهیل امور پرداخته‌اند. آخرین شرط ساختن تیمهای کارآمد ایجاد فضای حمایتی است. زیرساخت تیم باید اعضا را حمایت کرده و رفتار آنها را استحکام بخشد.

تبدیل افراد به عضو تیم

تشکیل تیمها همیشه آسان نیست. بعضی افراد ترجیح می‌دهند به خاطر دستاوردهای فردیشان شناخته شوند. در بعضی سازمانها تنها افراد قوی باقی می‌مانند.

کار تیمی برای کشورهایی مناسب است که برای آن ارزش قائل باشند. مانع اساسی در به کارگیری کار تیمی، مقاومت‌های فردی است.

چالش برای کار تیمی در جاهایی بیشتر است که فرهنگ ملی شدیداً فردگرا باشد یا در سازمانها بی پابگیرد که از نظر تاریخی به دستاوردهای فردی اهمیت داده‌اند.

شروع کار تیمی در این سازمانها باعث ایجاد شوک فرهنگی می‌شود. سه راه برای تبدیل افراد به ایفاگران نقش در تیمها وجود دارد:

۱. انتخاب مناسب: در هنگام انتخاب باید دقت کرد که اعضاً علاوه بر مهارت‌های فنی لازم، قابلیت اجرای نقشهای تیمی را نیز دارند. اگر فرد مهارت‌ها را نیاموزد، ممکن است لازم باشد از سازمان جدا شود.

۲. آموزش کارکنان: رفتارهای جدید را می‌توان آموخت. حتی افرادی را که در محیط‌های فردگرا پرورش یافته‌اند، می‌توان آموزش داد تا رضایت ناشی از کار تیمی را تجربه کنند.

۳. پاداش دادن به رفتار تیمی مناسب: نظام پاداش سازمان باید مشوق تلاش‌های جمعی باشد نه فعالیتهای رقابتی. این به آن معنا نیست که سهم انفرادی افراد نادیده گرفته شود بلکه به این معنا است که این سهم بر مبنای مشارکت در فعالیتهای تیمی سنجیده شود. به عنوان مثال: آموزش به همکاران جدید یا سهیم شدن در اطلاعات.

صرف اینکه تیمی کارآمد تضمین تداوم کارآمدی آن نیست. تیمهای کارآمد می‌توان ناکارآمد شوند. تیمها به طور خودکار در مرحله تکامل باقی نمی‌مانند و می‌توانند خلاقیت و جرات ابراز نظرات جدید را از دست بدهند.

برای جان دادن به این تیمهای باسابقه چهار راه حل وجود دارد: اعضای تیم را برای رویارو شدن با مسائل رشد یافتنگی آماده کنید. آموزش‌های نیروبخش ارائه کنید.

این آموزشها به ارتباطات، حل برخوردها و ایجاد اعتماد به نفس کمک می‌کنند. آموزش‌های عالی ارائه کنید و در نهایت تیم را تشویق کنید که با مساله پیشرفت و توسعه به عنوان آموزش مستمر برخورد کنند.

تیمها باید نسبت به رشد خود، به عنوان پاره‌ای از پژوهش مداوم برای بهبود بنگرند.

یکی از ویژگیهای مدیریت کیفیت استفاده از تیمهاست. مبنای TQM بهبود فرایندهاست و رکن اصلی بهبود فرایندها مشارکت کارکنان است.

فرایندهای TQM نیاز به سطح عالی ارتباطات و برخورد، پاسخ، تطبیق و همکاری دارد. تیمها موتور طبیعی شراکت کارکنان در اندیشه‌ها و وسیله تحقق بخشیدن به اصلاحات هستند.

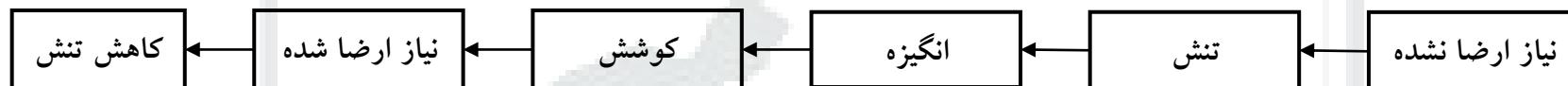
انگیزش و پاداش

برنامه‌های جبران خدمت نقش کلیدی در ایجاد انگیزه در کارکنان دارند. در این فصل، چگونگی به حداقل رساندن انگیزش در بین کارکنان تشریح می‌شوند.

انگیزش و نیازهای فردی

انگیزش یک ویژگی شخصی نیست بلکه برایند کنش متقابل بین فرد و شرایط است. هم سطح انگیزش میان افراد متفاوت است و هم در شرایط مختلف برای خود افراد فرق دارد.

انگیزش اشتیاق برای رسیدن به اهداف سازمانی مشروط به کارآیی تلاشها جهت ارضای نیاز فردی است. سه عنصر کلیدی در این تعریف، تلاش، اهداف سازمانی و نیاز هستند. تلاش معیار شدت است. با ایجاد انگیزه تلاش فرد نیز افزایش می یابد. اما تلاش بالا لزوماً به بازده مطلوب نمی انجامد مگر در راستای منافع سازمان باشد. پس کیفیت تلاش نیز به اندازه شدت آن مهم است. در نهایت ما به انگیزش به عنوان یک فرایند می نگریم.

شکل (۳) فرایند انگیزش

کارکنان دارای انگیزه در وضعیت تنفس قرار دارند. هر چه تنفس بیشتر باشد، تلاش آنها برای رهایی از آن بیشتر خواهد بود. این تنفس باید در جهت اهداف سازمان هدایت شوند.

نظریه‌های اولیه انگیزش

سه نظریه مهم انگیزش که در دهه 50 مطرح شدند و به شدت مورد مخالفت قرار گرفتند. اما هنوز بهترین تبیین را در مورد انگیزش کارکنان دربردارند. این نظریه‌ها عبارتند از سلسله مراتب نیازها، نظریه X و Y و نظریه بهداشت و انگیزش. معروفترین نظریه انگیزش، نظریه سلسله مراتب نیازهای مازلوق است. او عقیده دارد در هر انسان 5 مرتبه از نیازها وجود دارد: نیازهای فیزیولوژیکی مثل غذا و مسکن، نیازهای ایمنی مثل امنیت عاطفی و شغلی، نیازهای اجتماعی مثل تعلق و دوستی، نیازهای ارزشی مثل پیشرفت و استقلال و نیازهای خود شکوفایی یعنی به فعالیت رساندن استعدادهای بالقوه خود. با تامین اساسی هر مرتبه، مرتبه بعدی نیاز عمده گشته و انگیزش ایجاد می‌کند.

باید بدانیم فرد در کدام سطح است تا نیازهای آن سطح یا بالاتر را ارضاء کنیم. با وجود منطق درونی و فلسفه ساده نظریه، پژوهش‌ها نتوانستند قابلیت اطمینان آن را اثبات کنند. داگلاس مک گرگور دو دیدگاه در مورد طبیعت انسان مطرح کرد:

دیدگاهی اساساً منفی که X نامیده می‌شود و دیدگاه اساساً مثبت که ۷ نامیده می‌شود.

براساس این نظریه رفتار مدیران نسبت به کارکنان بر اساس اتخاذ این دیدگاه‌ها شکل می‌گیرد.

طبق نظریه X نیازهای فیزیولوژیک و ایمنی بر افراد غالبند و بر طبق نظریه ۷ نیازهای اجتماعی و ارزشی غالبند.

پیشنهاد خود مک گرگور اتخاذ نظریه ۷ و مشارکت دادن افراد در تصمیم‌گیری و تقسیم مسؤولیت بود.

متاسفانه شواهدی مبنی بر برتری هیچ کدام از نظریات و انگیزشی بودن آنها وجود ندارد.

از نظر هرزبرگ نگرش فرد نسبت به کارش می‌تواند موفقیت یا عدم موفقیت او را تعیین کند.

با توجه به یافته‌های هرزبرگ عوامل درونی مانند مسؤولیت پذیری با رضایت شغلی رابطه دارند.

عوامل بهداشتی مانند حقوق با نارضایتی. از نظر هرزبرگ، نقطه مقابل رضایت، نارضایتی نیست بلکه نبود رضایت است و نقطه مقابل نارضایتی نبود نارضایتی.

با فراهم کردن عوامل بهداشتی نارضایتی کم می‌شود و آرامش ایجاد می‌شود ولی لزوم رضایت شغلی کسب نمی‌گردد.

انتقادات وارد بر این نظریه در روشهای جمع آوری داده و شکست در به حساب آوردن متغیرهای موقعیتی است.

تئوریهای نوین انگیزش

نظریه های نوین انگیزش یک ویژگی مشترک دارند: هر کدام دارای درجه ای منطقی از مدارک قابل استناد هستند. دیوید مک کللن و برخی دیگر نظریه سه نیاز که بر وجود سه نیاز یا انگیزه در شرایط کاری تاکید می کند مطرح کرده اند:

نیاز به کسب موفقیت: انگیزه ممتاز بودن و به نتیجه رسیدن.

نیاز به کسب قدرت: وادار کردن دیگران به انجام یک رفتار.

نیاز به ایجاد دوستی: تمایل به داشتن ارتباط دوستانه با دیگران.

افراد گروه اول به دنبال موفقیت های غیر اتفاقی هستند، دوست دارند بازخورد سریع عملکرد خود را ببینند و مسؤولیت رفتارهای خود را به عهده می گیرند. گروه دوم به داشتن نفوذ و قرار گرفتن در وضعیت رقابتی علاقه دارند. نظریه برابری که توسط آدامز کامل شده است می گوید کارکنان آنچه را به دست می آورند با آنچه صرف انجام کاری می کند مقایسه می کنند و سپس نسبت درونداد-بازده خود را با دیگران مقایسه می کنند و در صورت عدم برابری نسبتها احساس ناعدالتی می کنند. مرجع مقایسه متغیری مهم در این نظریه است.

سه مقوله برای مرجع مقایسه موجود است :
دیگران، سیستم (سیاست‌های آشکار و نهان) و خود (بازتاب تجربه‌های شخصی)

وقتی افراد احساس نابرابری کنند:

- (1) دروندادها یا نتایج مربوط به خود یا دیگران را مخدوش می‌کنند.
- (2) دیگران را به کاهش درونداد یا پی‌آمد‌هایشان تشویق می‌کنند.
- (3) دروندادها یا پی‌آمد‌های خود را تغییر می‌دهند.
- (4) مرجع مقایسه خود را تغییر می‌دهند.
- (5) شغل خود را ترک می‌کنند. تنש ناشی از احساس نابرابری، انگیزش تلاش افراد برای ایجاد برابری است.

نظریه انتظار امروزه قابل فهم ترین تبیین درباره انگیزش است و با وجود انتقادات وارد بر آن، نتایج تحقیقات بسیاری آنرا تایید می‌کنند.

بر اساس این نظریه تمایل فرد برای عمل به یک شیوه معین، تابع انتظار او از پیامد حاصل از آن عمل و میزان جذابیت آن پیامد است.

این نظریه سه رابطه را در بر دارد:

رابطه تلاش - عملکرد: احتمال منتهی شدن تلاش به عملکرد.

رابطه عملکرد - پاداش: باور فرد به اینکه سطح معینی از عملکرد به نتیجه مطلوب می‌انجامد.

رابطه پاداش - اهداف فردی: اهمیتی که فرد به نتیجه یا پاداش بالقوه‌ای می‌دهد که در اثر انجام کار مزبور به دست می‌آید.

بسیاری از نظریه‌های انگیزشی مکمل‌هم هستند و با ادراک‌تناسب میان‌آنها، توان‌مدیر در ایجاد انگیزش به‌حداکثر می‌رسد. ترکیبی از نظریه‌های انگیزش در فرایندشکل (۴) نشان داده شده است.

مسائل جدید در انگیزش

برای حداکثر کردن ترغیب نیروی کار ناهمگون امروزی، مدیریت باید به انعطاف پذیری بیاندیشد و تفاوت‌های فردی و شرایطی افراد را مدنظر داشته باشند.

به علاوه نظریه‌های انگیزشی اکثراً توسط روانشناسان آمریکایی و بر روی کارگران آمریکایی تکامل یافته‌اند و برای استفاده در فرهنگ‌های دیگر باید تعديل شوند.

به هر حال نتایج مطالعات اخیر نشان داده است که می‌توان نتایج نظریه‌های انگیزش را تا حدودی تعمیم داد اما مدیران باید روش‌های خود را با فرهنگ خود انطباق دهند.

پرداخت بر مبنای عملکرد که به معنای پرداخت بر مبنای مقیاس عملکرد است نه ساعات کار، طرح حقوقی است که بیشترین سازگاری را با نظریه انتظار دارد و در سازمانها از محبوبیت قابل توجهی برخوردار است.

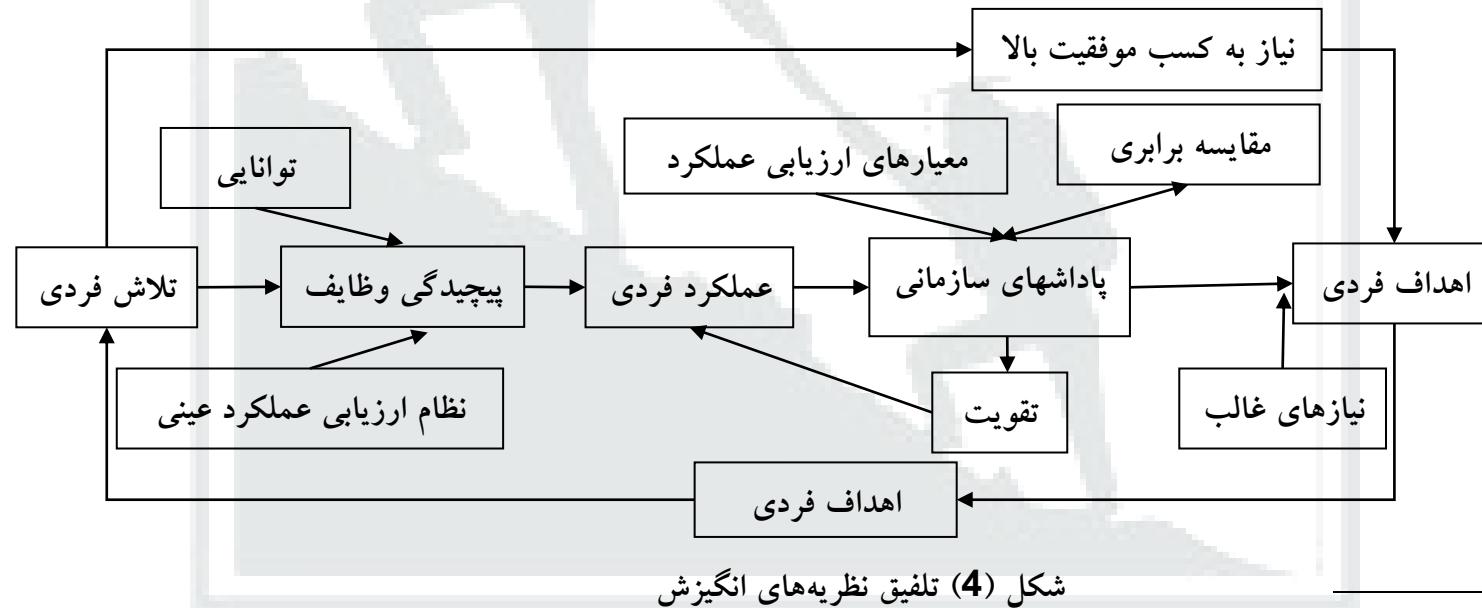
مثال این نوع پرداخت سهیم شدن در سود است. استمرار تلاش با پاداش تقویت می‌شود و در صورت کاهش تلاش و عملکرد، پاداش نیز کاهش می‌یابد.

جنبه دیگر این نحوه پرداخت، حقوق بر اساس شایستگی نام دارد. در این برنامه سطح حقوق بر اساس مهارت‌ها، دانش و رفتارهای فرد تعیین می‌شود.

بسیاری از شرکتها برنامه سهیم شدن کارکنان در مالکیت سازمان (ESOP^{۱۸}) برای تشویق عملکرد کارکنان به کار گرفته اند. تحقیقات مثبت بودن نتایج به کارگیری این روش را تایید می کنند. البته نباید انتظار سریع بهره وری را داشت. این برنامه در شرکتهای کوچک که بازدهی زودتر برآورده می شود بهتر نتیجه می دهد. در مجموع با اجرای این روش کارکنان از تعلق سازمانی خود راضیند و برای کار کردن انگیزه دارند.

در صورتیکه مدیران برای افزایش پاداش مالی در محدودیت باشند، می توانند از روش‌های دیگر انگیزش استفاده کنند. به شرطی که پاداشها خالصانه و درست باشند و گرنه کارکنان احساس فریبکاری می کنند.

به عنوان مثال معرفی کارمند نمونه، دادن اختیار برای حل مسایل مشتریان و ...

شکل (4) تلفیق نظریه‌های انگیزش

¹⁸ Employee Stock Ownership Plans

رهبری و سرپرستی

این رهبران هستند که باعث انجام کارهایی در سازمان می‌شوند. ولی آیا رهبران، رهبر زاییده می‌شوند یا بعداً رهبر می‌شوند؟ چه چیز رهبر را از غیر رهبر متمایز می‌کند؟ اگر بخواهید رهبر باشد چه باید بکنید؟

مدیران در برابر رهبران

مدیران ممنوع می‌شوند. توانایی آنها بر اساس اختیارات رسمی است که به‌طور ذاتی در سمت‌شان وجود دارد. رهبران ممکن است منصوب شوند یا از میان گروهی برخیزند. رهبر می‌تواند بر دیگران فرای امور دیکته شده توسط مقامات رسمی اثر بگذارد. رهبران لزوماً دارای توانایی مدیریتی نیستند. مدیران هم لزوماً از قدرت رهبری بی‌بهره نیستند.

نظریه های رهبری

پژوهش های انجام گرفته برای مشخص کردن مجموعه ای از ویژگیهای منحصر به فرد و یکسان در میان رهبران کارآمد بدون توجه به اینکه چه چیزی را رهبری می کنند به شکست انجامیده اند.

با این وجود تلاشها برای شناسایی ویژگیهای رهبران موفق تر انجام شده است که منجر به شناخت شش ویژگی گردیده اند: وجود انگیزه، علاقه به رهبر بودن، امانت و درستی، اعتماد به نفس، هوش و داشتن دانش شغلی مربوطه. وجود این ویژگی ها می تواند این احتمال را که فرد رهبری کارآمد است تقویت کند اما نقش عوامل موقعیتی نیز نباید نادیده گرفته شود.

نظریه های رفتاری رهبری

اولین مطالعات درباره رفتار رهبری توسط کرت لوین و همکارانش در دانشگاه آیوا انجام گرفت. در این مطالعات سه شیوه رهبری شناسایی شد. شیوه مستبدانه، شیوه مردم سalarانه، و شیوه آزادمنشانه. رهبر مستبد نوعاً به تمرکز قدرت علاقه دارد.

شیوه مردم سalar به دو گروه مشاوره ای و مشارکتی تقسیم می شود. رهبر مردم سalar مشاوره ای به نظرات دیگران گوش می دهد اما تصمیم نهایی را خودش می گیرد.

در روش مشارکتی گروه است که تصمیم می گیرد و رهبر به مثابه یک فرد در کنار گروه عمل می کند. رهبران آزادمنش به کارکنان خود آزادی عمل کامل می دهند تا امور خود را به هر نحو که صلاح می دانند کامل کنند. رفتارهای این رهبران شامل فراهم آوردن امکانات لازم و پاسخ به سوالات است.

مطالعات زیادی برای شناسایی بهترین سبک رهبری انجام گرفت. تانن بام و اشمت به این نتیجه رسیدند که مدیران برای تصمیم در این مورد به نیروهای درونی خود، نیروهای موجود کارمندان و نیروهای موجود در شرایط نگاه می کنند. آنها طیفی از رهبری رئیس محور تا کارمند محور ارائه کرده اند اما پیشنهاد کردند که حرکت مدیران باید به سمت رهبری کارمند محور باشد چراکه این رفتار بر کار تیمی، کیفیت تصمیمات و انگیزش کارکنان اثر مثبت می گذارد.

پژوهش‌های انجام گرفته در دانشگاه اوهايو به شناسایی دو مقوله که بیشتر رفتار مدیران را از دید کارکنان بررسی می کند محدود شد. این دو مقوله عبارتند از میزان توجه به کار و میزان توجه به کارمند. بر اساس این مطالعه رهبری که از خصوصیت توجه به کار برخوردار است نسبت به کسی که در هر دو مورد ضعیف است عملکرد بهتری دارد و رهبری که نمره بالایی در توجه به کارمند دارد نمی تواند از نظر عملکرد موفق باشد.

همزمان با مطالعات اوهايو، مرکز تحقیقات میشیگان هم دو بعد برای رفتار رهبری درنظر گرفت: کارمند گرایی و تولید گرایی.

توجه به تولید

مدیریت باشگاهی 1/9	مدیریت تیمی 9/9
مدیریت انسانی و سازمانی 5/5	
مدیریت استبدادی 1/1	مدیریت نامحسوس 9/1
شکل (5) شبکه مدیریت	

رهبران کارمندگرا به روابط میان فردی و رهبران تولیدگرا به جنبه های تخصصی تاکید دارند. نتیجه تحقیقات میشیگان قویا به رهبرانی بها می دهد که کارمندگرا هستند چرا که می توانند بهره وری کارکنان را بالا ببرند.

بلیک و موتان یک شبکه مدیریت بر اساس شکل (5) ارایه دادند که اصولاً بر اساس همان دو بعدی است که در دانشگاه اوهايو و میشیگان ارائه شد. این شبکه نه وضعیت شغلی را در هر محور قرار می دهد که هشتاد و یک وضعیت را ایجاد می کنند. پنج وضعیت کلیدی این شبکه گوشه های مربع و مرکز آن هستند و بهترین وضعیت پیشنهادی مدیریت تیمی است هر چند شواهد واقعی برای تایید این نتیجه گیری وجود ندارد.

دیدگاه‌های رفتاری نمی‌توانند عوامل موقعیتی را شفاف کنند. وجود عدم قطعیت‌هایی در مورد روش‌های رهبری معین برای تمامی موقعیت‌ها، پژوهشگران را به سمت درک اثر شرایط بر شیوه رهبری هدایت کرد.

نظریه‌های اقتضایی رهبری

رابطه بین شیوه‌رهبری و اثربخشی آن نشان می‌دهد که به‌اعتراضی شرایط مختلف لازم است رهبر از سبک متفاوتی استفاده کند. الگوی جامع اقتضایی را فیدلر ارائه کرده است.

الگوی موقعیتی فیدلر نشان می‌دهد که عملکرد موفقیت آمیز گروه بستگی به تناسب موجود بین شیوه تعامل رهبری با کارکنان و درجه‌ای که آن موقعیت به رهبر اجازه کنترل و اثربخشی می‌دهد، دارد. او ابتدا شیوه اصلی رهبری فرد را از طریق پرسشنامه LPC شناسایی کرد.

در این پرسشنامه از فرد خواسته می‌شود که نامطلوب‌ترین همکارش را توصیف کند. در صورتی که که فرد توصیف شده در شرایط مطلوب (نمره بالا) باشد و پاسخ دهنده نمی‌تواند با او کار کند، رابطه‌گرا است و در غیر این صورت وظیفه‌گرا. سپس فیدلر سه بعد موقعیتی را برشمرد که از نظر او عوامل کلیدی موقعیتی برای تعیین کارآمدی رهبری هستند:

1. رابطه رئیس - مرئوس: میزان اطمینان و احترامی که کارکنان برای رهبر خود قائلند.

2. ساختار کار: حدودی که کارها باید بر اساس آنها انجام شوند.

3. میزان قدرت رهبر: میزان نفوذ و اختیاری که رهبر بر متغیرهایی مثل استخدام، ارتقا،...دارد.

با ادغام این سه، هشت وضعیت به وجود می‌آید که رهبری می‌تواند خود را در یکی از این شرایط بیابد.

نکته قابل توجه این است که به نظر فیدلر شیوه رهبری فرد فطری است و غیر قابل تغییر. در نتیجه در صورت عدم تطابق شیوه رهبری با شرایط، یا شرایط باید تغییر کند یا رهبر کنار گذاشته شود.

نظریه مسیر-هدف گلچینی از عناصر کلیدی پژوهش‌های مربوط به رهبری در دانشگاه اوهایو و نظریه انگیزشی انتظار است که توسط رابت هاووس ارائه شده است. اساس این نظریه این است که رهبر پیروانش را برای دستیابی به اهداف کمک کند و مسیر رسیدن آنها به اهداف را هموارتر کند.

رفتار یک رهبر تا آن حد موجب انگیزش کارکنان می‌شود که یک نیاز کارکنان به داشتن عملکرد رضایت‌بخش تامین کند و دو رهنمودهای آموزشی و حمایتی لازم را فراهم آورد.

هاوس چهار شیوه رهبری را مشخص کرد:

رهبری جهت دهنده (مشابه با شیوه توجه به کار در اوهایو)

رهبری پشتیبان (مشابه شیوه توجه به کارمند)

رهبری مشارکتی (مشابه مردم سالارانه مشاوره ای لوین)

رهبری موفقیت گرا (اهداف چالشی را در نظر می‌گیرد و انتظار دارد کارمندان به سختی کار کنند).

بر خلاف فیدلر هاووس معتقد است رهبران می‌توانند هر چهار شیوه رهبری را اتخاذ کنند. شواهد نشان دهنده منطقی بودن این تئوری هستند یعنی اگر رهبر بتواند کمبودهای محیط و کارکنان را جبران کند، میزان عملکرد و رضایت‌کارکنان را افزایش می‌دهد. در الگوی رهبری مشارکتی، روم و یتان معتقد هستند که رفتار رهبری باید بازتاب ساختار کار باشد.

این الگو در جدیدترین حالت خود شامل دوازده متغیر موقعیتی و پنج شیوه رهبری است و متأسفانه برای استفاده منظم مدیران بسیار پیچیده است.

هرسی و بلانچارد الگوی دیگری را با نام رهبری موقعیتی ارائه کرده اند که نشان می دهد یک رهبر چگونه باید شیوه رهبری خود را تعديل کند تا بازتاب آن چیزی باشد که پیروان او می طلبند. چرا که اثربخشی یک رهبر در گرو این حقیقت است که تا چه حد مورد قبول کارکنان است و موفقیت او به چگونگی عملکرد کارکنان بستگی دارد.

این روش بر سطح آمادگی کارکنان مبتنی است. در صورتیکه کارکنان نه مایلند و نه توانایی انجام کار را دارند، رهبری دستوردهی (توجه زیاد به کار و توجه زیاد به کارمند) مناسب است.

در صورتیکه کارکنان توانایی انجام کار را ندارند ولی تمایل به انجام آن را دارند شیوه قبولاندن (توجه زیاد به کار و توجه کم به کارمند) مناسب است.

در صورتیکه کارکنان توانایی انجام کار را دارند ولی نمی خواهند آن را انجام دهند، شیوه مشارکت (توجه کم به کار و توجه زیاد به کارمند) مناسب است و رد صورتیکه افراد هم توانایی و هم تمایل انجام کار را دارند، شیوه نمایندگی دادن (توجه کم به کار و توجه کم به کارمند) مناسب است.

یعنی وقتی کارکنان به سطح عالی آمادگی می رسند دیگر نه کنترل برکارها ضروری است و نه حمایت از کارکنان. آخرین دیدگاهها درباره رهبری، نظریه رهبری کاریزماتیک که حاصل بسط نظریه اسنادی است، می گوید پیروان وقتی رفتار خاصی را می بینند، توانایی های خارق العاده ای را به رهبر نسبت می دهند.

مطالعات بسیاری برای تفکیک رهبران کاریزماتیک از غیر کاریزماتیک انجام پذیرفته است. هاووس سه ویژگی اعتماد به نفس، تفوق و ایمان راسخ به باورها را معین کرده است.

وارن بنیس پس از مطالعه روی نود نفر از موفق ترین مدیران ایالات متحده چهار ویژگی مشترک را شناسایی کرد: آنها دارای عزم راسخ بوده و هدفمندند. می توانند دیدگاه خود را با بیانی ساده برای پیروانشان روشن کنند. در مسیر خود دچار لغزش نمی شوند و در نهایت از توانایی های خود آگاهی دارند و روی آن سرمایه گذاری می کنند.

قابل فهم ترین تحلیل در مورد رهبران کاریزماتیک توسط جی کانجر و رابیندرا کانن گو در دانشگاه مک گیل انجام شده است. نتیجه گیری آنها نشان می دهد که رهبران کاریزماتیک دارای هدف آرمانی هستند، تعهد فردی دارند و از روش های معمول استفاده نمی کنند. با جرات و اعتماد به نفس هستند و به عنوان عوامل اساسی تغییر شناخته می شوند نه حافظان وضع موجود. افرادی که برای رهبران کاریزماتیک کار می کنند رهبر خود را دوست دارند و تلاش بیش از اندازه صرف می کنند. اما برای دستیابی به عملکرد رضایت بخش کارکنان ممکن است همیشه هم رهبری کاریزماتیک لازم نباشد. بهترین حالت زمانی است که وظایف کارکنان جزئی از آرمان را در بر داشته باشد.

این مطلب نشان می دهد چرا رهبران کاریزماتیک اغلب در صحنه های سیاسی، مذهبی و یا شرایط بحرانی و تهدید کننده سازمان ظاهر می شوند و ممکن است پس از خارج شدن سازمان از بحران مشکل آفرین شوند. چراکه به دلیل اعتماد به نفس شدید حاضر به قبول حرف دیگران نمی شوند.

تقسیم بندی دیگر شیوه های رهبری، تقسیم آن به رهبری عملگرا و رهبری تحول گرا است. بیشتر نظریاتی که تا کنون مطرح شدند، در مورد رهبران عمل گرا مطرح شده اند که به پیروان خود انگیزه می دهند تا درجهت اهداف تعیین شده حرکت کنند.

رهبران تحول‌گرا که اغلب رهبران کاریزماتیک هم هستند به پیروان خود شجاعت زیر سوال بردن همه امور را برای پیشرفت می‌دهد و از آنها می‌خواهند از دیدگاهی جدید و خلاق به دنیا بنگرن. این دو شیوه رهبری لزوماً در مقابل هم قرار نمی‌گیرند. شواهد نشان داده اند که رهبران تحول‌گرا در مقایسه به رهبران عمل‌گرا موفق‌تر هستند.

نقشهای نوین در رهبری

گسترش روند کاهش مکانیسمهای کنترل و حرکت به سوی روابط فاقد اقتدار و تشکیل گروه‌های خودگران، نیاز به اعتماد میان فردی را افزایش داده است. کارکنان رهبرانی می‌خواهند که معتبر باشند و بتوان به آنها اعتماد کرد. پیروان اعتبار یک رهبر را با درستکاری، شایستگی و توانایی الهام بخشی او قضاوت می‌کنند. اعتماد نیز به وسیله اصالت، شایستگی، ثبات رویه، وفاداری و صداقت رهبران سنجیده می‌شوند. شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد اعتماد و اعتبار رهبران نقش مهمی در دید مثبت کارکنان به کار و تعهد آنها به سازمان بازی می‌کند.

با کوچک شدن سازمانها در اواسط دهه نود و بزرگ شدن حوزه کنترل مدیران و همچنین رقابتی تر شدن بازار جهانی و لزوم تصمیم‌گیریهای سریع در سطوح پایین تر سازمان، مدیران سازمانها را وادر به واگذاری اختیار کرده است. نقش مدیران در این میان حذف موافع و فراغم آوردن موجبات جسارت، انگیزه و آموزش است. با این وجود نقش متغیر موقعیت نباید دست کم گرفته شود. واقعیت این است که این شیوه رهبری همیشه اثربخش نخواهد بود.

مسائل نوین رهبری

مسئل نوین رهبری در سه جنبه جنسیت، فرهنگ ملی و ارتباط رهبری قابل بررسی هستند. به طور کلی تشابهات زنان و مردان در رهبری بیشتر از تفاوت‌ها ایشان است هرچند به نظر می‌رسد که از شیوه‌های متفاوتی استفاده کنند. زنان بیشتر به رهبری مشارکتی و مردان بیشتر به صدور فرمان و کنترل علاقه دارند. البته همه این تفاوت‌ها مبهمند. مثلاً وقتی زنان در پستهایی که به طور سنتی متعلق به مردان است قرار می‌گیرند (مانند افسر پلیس) تمایل دارند بیشتر به شیوه دستور دهی عمل نمایند.

رهبران موفق هیچ شیوه منحصر به فردی ندارند و شیوه خود را با توجه به موقعیت انتخاب می‌کنند. یکی از متغیرهای مهم موقعیتی فرهنگ ملی است که از طریق پیروان بر رهبری اثر می‌گذارد. لازم به ذکر است بیشتر نظریه‌های رهبری مورد بحث از سوی مردم آمریکای شمالی مطرح شده اند که اختلاف قدرت کمی در آنها وجود دارد که تمایل این نظریه‌ها به سمت رهبری مشارکتی را توجیه می‌کند. در نتیجه فرهنگ ملی به عنوان یک متغیر اقتضایی باید مورد توجه قرار گیرد.

در نهایت رهبری ممکن است اثر بخش و مورد نیاز نباشد اگر مواردی چون تسریع کننده‌های اهداف رسمی، مقررات خشک و یا گروه‌های کار منسجم نیاز به آن را در سازمان کاهش دهند.

ارتباطات و مهارت‌های میان‌فردي

ارتباطات اثربخش ارتباط تنگاتنگی با عملکرد موفق دارد. در این قسمت، ارتباط، موانع ارتباطات اثربخش، و راهکارهای رفع این موانع تشریح می‌گردد.

مباني ارتباطات

یک مدیر بدون داشتن اطلاعات نمی‌تواند تصمیم بگیرد و پس از تصمیم‌گیری نیز لازم است ارتباطات لازم برای اعلام تصمیم برقرار شود. در نتیجه کمبود مهارت‌های ارتباطی موثر برای مدیران دردرساز خواهد بود.

ارتباطات به معنای انتقال و درک مفاهیم است. ارتباط کامل در صورت وجود فهم دقیق و عینی منظور فرستنده توسط گیرنده است. البته ارتباط موفق به معنای کسب موافقت شنونده نیست. ممکن است ارتباط موثر انجام شود ولی فرستنده به دلیل تعارض گیرنده ارتباط را ناموفق ارزیابی کند.

فرایند ارتباط از هفت مرحله تشکیل شده است:

۱. منبع پیام ۲. پیام ۳. رمزگذاری ۴. کانال ۵. رمزگشایی ۶. گیرنده پیام و ۷. بازخورد.
به علاوه کل فرایند به اختلال داخلی یا خارجی حساس است. مهارت‌ها، نگرشها، دانش و نظام فرهنگی-اجتماعی منبع و گیرنده روی رمزگذاری پیام و رمزگشایی آن تاثیر می‌گذارند و ممکن است منظور اصلی را تحریف کنند.
رمزها، انتخابات منبع در رمزگذاری و مفهوم پیام نیز می‌توانند پیام را تحریف کنند. برای جلوگیری از تحریف پیام در کانال می‌توان از بیش از یک کانال استفاده کرد.

مردم اغلب با گفتار با یکدیگر ارتباط دارند. امتیاز ارتباط گفتاری انتقال سریع و بازخورد سریع است و نقطه ضعف آن امکان تحریف در گذشتن از میان تعدادی از افراد است که پیام را به میل خود تفسیر می‌کنند.

ارتباط نوشتاری نسبت به ارتباط گفتاری محسوس‌تر و بادوام‌تر است و اندیشه و منطق بیشتری برای آن صرف می‌شود در نتیجه برای ارتباطات پیچیده یا طولانی موثر است.

مشکلات ارتباط نوشتاری وقت گیری آن و همچنین عدم وجود بازخورد ذاتی است.
زبان اشاره، آهنگ کلام، حالت چهره و دیگر ارتباط غیر کلامی نیز سهم بزرگی از روش‌های ارتباطی را به خود اختصاص می‌دهند.

دیگر موانع موجود در ارتباط موثر عبارتند از:

- پالایش: به کاربردن ماهرانه اطلاعات برای مطلوب تر جلوه دادن آن
- درک گزینشی: دریافت گزینش اطلاعات بر اساس تمایلات فردی
- هیجانات: تاثیر نوع احساس گیرنده بر تفسیر او از پیام
- زبان: بار معنایی متفاوت واژه‌ها برای اقشار مختلف و عدم آگاهی به این نکته
- اشارات غیر کلامی وقتی با ارتباطات کلامی در یک راستا نباشند

کاربردی ترین نکات برای از میان برداشتن این موانع عبارتند از:

- استفاده از بازخورد
- ساده کردن زبان ارتباطی
- فعالته گوش دادن: جستجوی فعال به دنبال درک معنا
- مهار کردن هیجانات
- توجه به اشارات غیر کلامی و هماهنگی آنها با منظور

بیشتر مدیران به دلیل ضعف در ارتباطات میان فردی اخراج می‌شوند نه توانایی‌های فنی. این مساله با نگرش کلی پیرامون مدیریت هماهنگ است چرا که در نهایت مدیران کار را توسط دیگران انجام می‌دهند.

در نتیجه مهارت‌های میان فردی پیش نیاز مدیریت اثربخش است، یکی از مهارت‌های میان فردی مهم گوش دادن فعال است.

چهار شرط اصلی برای گوش دادن فعال وجود دارد:

1. پشتکار برای تمرکز حواس
2. همدلی با گوینده و خود را جای او گذاشتن
3. پذیرش: بدون قضاوت و عینی گوش کردن
4. اشتیاق به قبول مسؤولیت برای موفقیت در درک منظور گوینده

بازخورد

بازخورد دادن و گرفتن یک از مهمترین منابع اطلاعاتی مدیران است. بازخوردهای مثبت به راحتی پذیرفته می‌شوند چراکه همان چیزی هستند که انتظار شنیدنش می‌رود ولی در مقابل بازخوردهای منفی مقاومت وجود دارد درنتیجه بهتر است زمانی مطرح شوند که بیشترین احتمال پذیرش وجود دارد.

به علاوه در صورتیکه بازخوردها عینی باشند و از منیع موثر بیان شوند احتمال پذیرششان بیشتر است. شش پیشنهاد ویژه برای ارایه بازخورد اثربخش وجود دارد: به رفتارهای خاص توجه نمایید.

بازخوردي بى طرفانه داشته باشيد. بازخوردي هدف گرا داشته باشيد. بازخوردي به هنگام داشته باشيد. از درك پيام اطمینان حاصل کنيد. بازخورد منفي باید مربوط به رفتار قابل کنترل باشد.

تفويض اختيار

از آنجا که هر مدیری با محدوديت زمان و دانش مواجه است، باید بداند کي و چگونه تفویض اختیار کند. تفویض اختیار واگذاری اختیار به فردی دیگر برای انجام فعالیتهاي ویژه است. در تفویض اختیار مدیران نباید برای سلب مسؤولیت کار را بر سر کارکنان آوار کنند.

بلکه باید نوع کار، محدودیتها، زمان، سطح عملکرد کارمند و... را درنظر بگیرند. به علاوه مجبورند از اشتباهات جزئی بگذرند البته تا آنجا که هزینه آنها بيش از اندازه نباشد.

هر چقدر سازمان بزرگتر باشد نياز به تفویض اختیار بيشتر احساس می شود. به علاوه در صورت وجود فرهنگ سازمانی متناسب و اعتماد متقابل و همچنین کارکنان با مهارت‌ها و كيفيت کار بالا احتمال تفویض اختیار بالا می رود در حالیکه با بالا رفتن اهمیت وظایف یا تصمیمات احتمال آن کاهش می یابد.

به علاوه هر چقدر کارها پیچیده تر شوند تفویض اختیار باید درمورد افرادی انجام شود که از دانش فنی لازم برخوردار باشند. در هنگام تفویض اختیار باید تکالیف مورد نظر شفاف بوده و کاملا مشخص شوند.

تعیین دامنه آزادی عمل کارمند از دیگر نکات کلیدی است. برای تصمیم گیری در مورد میزان تفویض اختیار می توان از مشارکت کارکنان استفاده کرد.

بعد از تصمیم گیری باید تصمیم به اطلاع تمامی کسانی که مشمول اختیار تفویض شده هستند، برسد و در نهایت ایجاد کانالهای بازخورد بهترین راه برای اطمینان از صحّت تصمیم گرفته شده است. معمولاً بهتر است میزان کنترل در ابتدا مشخص شود تا موجب دلزدگی کارمند نگردد.

مدیریت تعارض

توانایی مهار کردن تعارض یکی از مهمترین مهارت‌هایی است که مدیران به آن نیاز دارند. تعارض به معنای اختلافات ناسازگار منتج از نوعی اختلال یا ضدیت است.

سه نوع دیدگاه درباره مدیریت تعارض وجود دارد. دیدگاه سنتی تعارض را همیشه بد و منفی می‌داند و از آن اجتناب می‌کند. در دیدگاه روابط انسانی تعارضات پیامدهای طبیعی و غیر قابل اجتناب هستند و گاهها می‌توانند برای سازمان مفید واقع شوند. در دیدگاه تعامل‌گرایی تعارضات نه تنها می‌توانند مثبت باشند بلکه گاهها برای سازمان ضروری هستند. چراکه در صورت هدایت درست واحد را اثربخش، انتقادپذیر و خلاق نگه می‌دارند.

در دیدگاه سوم تعارضات به دو دسته تقسیم می‌شوند:

1. تعارضات کارکردی که سازنده هستند

2. تعارضات غیر کارکردی که مخرب هستند.

متاسفانه مرز بین این دو نوع تعارض نه روشن است نه دقیق و بسته به شرایط کاملاً متغیر است. در هر صورت وجود تعارض بیش از اندازه نیز دردرس آفرین است. نگه داشت تعارضات در سطح بهینه به عهده مدیران است.

مدیران باید شیوه رسیدگی خود به تعارضات، متعارضان و منابع تعارض را مشخص کنند و از رسیدگی به همه تعارضات پرهیز ند چرا که بیشتر آنها ارزش رسیدگی را ندارند.

تضاربات معمولاً به سه دلیل ایجاد می‌شوند. ارتباطات ناموثر، ضعیف یا فقدان ارتباط اولین دلیل ایجاد تعارض است. تمایزات ساختاری از جهت ارتباطات عمودی و افقی نیز تعارض آفرین است. سومین منبع تعارض تفاوت‌های فردی است.

در صورت نیاز به کاهش تعارض مدیران می‌توانند از پنج روش:

پرهیز (تضارب ناچیز)، همسازی (امور کم اهمیت)، اجبار (کمبود وقت)، مصالحه (قدرت یکسان طرفین) یا همکاری (عدم فشار زمانی) بسته به شرایط استفاده نمایند.

در صورت نیاز به تشدید تعارض مدیران باید در ابتدا جایگاه قانونی آن را تحکیم کنند.

این امر ممکن است نیازمند تغییر فرهنگ سازمانی باشد. پیامهای تهدید کننده و دوپهلو به وجود آوردنده تعارض هستند. استخدام نیروی جدید و ایجاد تغییرات ساختاری نیز عوامل تعارض آفرین هستند.

در نهایت می‌توان شخصی را مأمور مخالفت کردن و ارائه نظرات مخالف کرد. این شخص می‌تواند نقش مهمی در ایجاد تعارض داشته باشد تا آنجا که دیگران به او به چشم یک وقت تلف کن ننگرند.

مذاکره

مذاکره به مثابه فرایندی است که در آن دو یا چند طرف که نظرات متفاوتی دارند باید تصمیمی مشترک بگیرند و به توافق برسند.

دو دیدگاه کلی برای مذاکره وجود دارد. مذاکره بر برد و باخت و مذاکره بدون باخت. در دیدگاه اول نزدیک شدن به هدف یک طرف به معنای دوری از هدف دیگری است.

در این نوع مذاکره طرفین نقطه مقاومتی دارند که حداقل شرایط قابل قبول را نشان می‌دهد. فضای بین دو نقطه مقاومت دامنه توافق است.

راهکار مذاکره در این شرایط این است که طرف را متقااعد کنید که هدفش نسبت به هدف شما غیر ممکتر و یا غیر منصفانه تراست. در دیدگاه دوم حداقل یک راه توافق بین اهداف طرفین وجود دارد. هر دو طرف میز مذاکره را با احساس پیروزی ترک می‌کنند و روابط دراز مدت را پی می‌نهند. به علاوه کار با یکدیگر را در آینده تسريع می‌کنند. لازمه پیروزی در دیدگاه دوم صداقت، حساسیت به نیازهای طرف دیگر، اعتماد و اشتیاق برای انعطاف پذیری است. شش توصیه برای هدایت اثر بخش مذاکره عبارتند از:

- پژوهش در مورد حریف
- شروع با پیش درآمد مثبت
- تمرکز بر مسائل و نه افراد (اجتناب از حمل به شخصیت افراد)
- کم توجهی به پیشنهادات اولیه
- تاکید بر راه حل برنده-برنده
- پذیرفتن شخص ثالث در صورت لزوم

مبانی کنترل

کنترل را می‌توان بازبینی فعالیت‌ها برای کسب اطمینان از انجام فعالیتها بر طبق برنامه دانست این فرایند شامل اصلاح کردن هر کاستی چشم گیر و انحرافی نیز می‌شود. عموماً "سه نوع دیدگاه متفاوت برای طرح‌ریزی سیستم کنترل وجود دارد که عبارتند از

- کنترل اقتصادی که در مورد معیارهایی چون رقابت قیمتها یا سهم بازاری اعمال می‌شوند و در سازمانهایی که تولیدات یا خدمات در آنها به روشنی مشخص شده است کاربرد دارد.

- کنترل اداری که بر قدرت‌رسمی تاکید دارد و بر آیین‌نامه‌های اداری، مقررات، دستواعمل‌ها و سیاست‌ها متکی است و که می‌تواند در سازمانهایی که تاکید بر اقتدار متکی بر سلسله مراتب در آنها وجود دارد استفاده شود.

- کنترل فرهنگی در جاهایی که ارزش‌مشترک، هنجرها، سنت‌ها، شعائر، باورها و جنبه‌های دیگر فرهنگ‌سازمانی تنظیم شده است.

می‌توان برنامه‌ریزی کرد می‌توان یک ساختار سازمانی ایجاد کرد که بتواند به شکلی مناسب دستیابی به اهداف را تسريع نماید و نیز می‌توان کارکنان را هدایت کرد و موجب انگیزش آنها شد.

فرایند کنترل از سه مرحله جداگانه و مشخص تشکیل شده است که به ترتیب به شرح زیر می‌باشد:

- اندازه‌گیری عملکرد واقعی که با مشاهده شخصی، گزارش‌های آماری، گزارش شفاهی و گزارش کتبی حاصل می‌گردد.
- مقایسه عملکرد واقعی با استاندارد که باید به این اصل نیز توجه داشت که بعضی تغییرات را در زمینه فعالیتی می‌توان انتظار داشت، از این رو تعیین دامنه تغییرات قابل قبول دارای اهمیت است.
- ارایه راهکار مدیریتی جهت اصلاح انحراف از استاندارد که مدیر می‌تواند دست به اقدام اصلاحی فوری و یا اقدام اصلاحی اساسی بزند.

أنواع کنترل

مدیر می‌تواند کنترل خود را قبل از شروع فعالیت و یا زمان انجام آن و یا پس از اتمام کار اعمال کند که :

نوع اول را کنترل آینده نگر(مشکلات را پیش بینی می‌کند)

نوع دوم را کنترل سکانی(مشکلات در زمان وقوع تصحیح می‌کند)

نوع سوم را کنترل بازخورده(پس از وقوع مشکلات آنها را رفع می‌کند)

می‌نامیم.

کیفیت سیستم اثربخش

می توانیم چند ویژگی را که در یک سیستم کنترل اثربخش نیاز است را بر شماریم:

- دقت: یک سیستم کنترلی دقیق، باید قابل اعتماد بوده و داده‌های معتبر ارایه دهد.
- بهنگام بودن: کنترل کننده باید به موقع متوجه تغییرات لازم نماید تا از بروز تخلف جدی در عملکرد واحد جلوگیری به عمل آید.
- اقتصادی بودن: یک سیستم کنترل باید از نظر اقتصادی قابل قبول باشد و باید در مقابل منافعی که می رسانند، هزینه‌هایی را که در بر دارد را توجیه کند.
- انعطاف پذیری: کنترل های اثر بخش باید به حد کافی قابلیت انعطاف داشته باشند تا بتوانند خود را با تغییر معکوس موقعیت و یا استفاده از فرصت های جدید تطبیق دهند.
- قابل درک بودن: سیستم کنترلی که درک آن دشوار باشد می تواند باعث بروز اشتباهات ناخواسته و ناامیدی کارمندان شده و در نهایت کنار گذاشته شود.
- معیارهای معقول: معیارهای کنترل باید معقول و دستیاب‌تنی باشند.
- جایگاه استراتژیک: مدیریت نمی تواند هر چیزی که در سازمان جریان دارد را کنترل کند بلکه موارد با اهمیت را کنترل می کند.
- تاکید بر استثناء: ار آنجا که مدیران نمی توانند همه فعالیت‌ها را کنترل نمایند باید ابزارهای کنترل استراتژیک را در جایی قرار دهند که بتوانند موارد استثناء را مورد توجه قرار دهند.
- معیارهای چندگانه: مدیران تلاش می کنند در برابر معیارهای کنترلی خوب جلوه کنند

- عمل اصلاحی: یک سیستم کنترلی اثر بخش نه تنها معین می‌کند چه هنگام انحرافی مهم از استاندارد صورت گرفته است، بلکه پیشنهاد می‌کند چه عملی باید انجام شود تا انحراف اصلاح شود.
- عوامل اقتصادی در نظام کنترل در بر گیرنده ابعاد سازمان، سمت افراد، مقام فرد در سلسله مراتب سازمان، درجه عدم تمرکز، فرهنگ سازمانی، و اهمیت فعالیت است.
مثلاً "در سازمانهای بزرگ سیستم‌های کنترلی رسمی، غیرشخصی، آیین‌نامه و مقررات گسترده می‌باشد و حال آنکه در سازمان‌های کوچک سیستم کنترلی به صورت غیررسمی، شخصی، مدیریت بر مبنای سرکشی به کارها می‌باشد.

نحوه غیر کارکردی شدن کنترلها

هنگامی که کنترل‌ها موجب می‌شوند تا رفتارها از اهداف سازمانی دور شوند، می‌توانند غیر کارکردی شوند. غیر کارداری بودن می‌تواند نتیجه انعطاف ناپذیری یا غیر منطقی بودن استانداردها باشند و به علاوه وقتی روی پاداش‌ها سرمایه‌گذاری می‌شود افراد احتمالاً "گرایش به دستکاری کردن داده‌ها را پیدا می‌کنند تا عملکرد آنها مثبت تلقی شود.

اثرگذاری تفاوت‌های ملی بر فرایند کنترل

روشهای کنترل رفتار کارمند و عملیات می‌تواند در شرایط جغرافیایی و فرهنگی مختلف، متفاوت باشد. در نتیجه سیستمهای کنترل در وحله اول بر معیارها و گامهای عملی اصلاحی در فرایند کنترل تاکید می‌کنند.

مسایل اخلاقی در کنترل حقوق کارمند

تنگناهای اخلاقی در کنترل کارمند بر مبنای حقوق کارمندان در مقابل حقوق کارفرمایان دور می‌زند. کارکنان دغدغه حفاظت از امور خصوصی در محل کار و تجاوز نسبت به زندگی خصوصی شان را دارند. از سوئی دیگر، کارفرمایان، در وهله اول نگران تشدید بهره‌وری و کنترل ایمنی و هزینه‌های بهداشتی اند.

روشها و ابزار کنترل

در این فصل نگاهی دقیق به روشها و ابزار کنترل خواهیم انداخت به ویژه به سه عرصه اساسی که به کنترل اثربخشی نیاز دارند نظر می‌اندازیم: اطلاعات، عملیات و امور مالی.

سیستم کنترل مدیریت

هر چند تعریف پذیرفته شده جهانی برای سیستم اطلاعات مدیریت وجود ندارد ما این اصطلاح را سیستمی برای تامین اطلاعات مورد نیاز مدیریت بر مبنای نیاز مدیریت بر پایه‌ای منظم تعریف می‌کنیم. MIS به طور قابل توجهی سرعت، کمیت و کیفیت اطلاعاتی را که مدیران بر پایه آنها تصمیم‌گیری می‌کنند تغییر می‌دهند.

با داشتن MIS مدیران می‌توانند مشکلاتی را سریع‌تر مشخص نمایند و حقایق را با کارایی بیشتر جمع آوری نمایند و بدھی‌ها را به شیوه پرسش چه می‌شود اگر بیازمایند و بهترین بدھی را بر پایه پاسخ به این پرسشها انتخاب نمایند. MIS به دست آوردن اطلاعات بیشتر و دقیق‌تر در مرحله سنجش کنترل را میسر می‌سازد. همچنین مدیران را قادر می‌سازد تا بر آنچه که می‌خواهند بدانند دقیقاً "توجه نمایند. و باید گفت که هر چیزی که دستیابی به اطلاعات مهم و کمیاب را دگرگون سازد قصد دگرگونی روابط قدرت در سازمان را دارد.

پیشرفت در فناوری اطلاعات به سرعت در حال تغییر دادن شیوه ارتباطی است که در سازمان‌ها وجود دارد بحث‌های سنتی ارتباط سازمانی بر ارتباطات رو به بالا و رو به پایین تمرکز یافته بود. جریان اولیه ارتباط رسمی عمودی بود. به هر صورت MIS ارتباطات جانبی و مورب بیشتر را بر مبنای رسمی مجاز می‌دارد.

کنترل عملیات

این بخش بر اهمیت کارایی و بهره‌وری در بخش عملیاتی سازمان تاکید دارد. نظام‌های کنترل اثربخش سازمان را قادر می‌سازد تا محصولاتی با کیفیت عالی تولید کرده و خدمات را به بهایی برابر یا کمتر از بهای خدمات رقبا ارایه دهد. سازمانها کالا یا خدمات خود را با بهره‌گیری از روش‌هایی که به آنها فرایند تبدیل گفته می‌شود تولید کنند. مدیریت عملیات درون داده‌ها را می‌گیرد و سپس با اجرای عملیاتی آنها را به کالا یا خدمات تبدیل می‌کند. این فرایند در سازمانهای خدماتی همانند موسسات تولیدی بکار می‌رود.

مدیران چگونه می‌توانند هزینه‌ها را کنترل نمایند؟

سازمان‌ها بسیاری را دیدگاه هزینه محور را برای کنترل کردن هزینه‌ها تصویب نموده‌اند. حوزه‌های کار، ادارات، یا کارخانه‌ها به عنوان هزینه متمایز شده‌اند و مدیران آنها مسئول عملکرد هزینه‌های واحدهایشان هستند. هزینه‌های کل هر واحدی بر دو نوع است:

- هزینه‌های مستقیم که هزینه‌هایی هستند که به نسبت برونو داد یک کالا یا خدمتی ویژه ایجاد می‌شوند. کار و مواد نوعاً در این گروه قرار می‌گیرند.
- هزینه‌های غیر مستقیم در سطحی وسیع تحت تاثیر تغییرات در برونو داد نیستند.
از میان روش‌هایی که می‌توانند هزینه‌های خرید را کاهش داد می‌توان به مدل مقدار اقتصادی سفارش، سیستم سفارش موجودی و سیستم موجودی به موقع (که می‌کوشد موجودی مواد خام انبار را با همکاری دقیق تولید و واگذاری عرضه حذف نماید) نام برد.

کنترل نگهدارنده

تحویل کالا یا خدمات به شیوه‌ای اثر بخش و کارا نیاز به سیستمهای عملیاتی با کارکرد تجهیزات عالی و حداقل زمان دارد. از این رو مدیران ناگزیرند که به کنترل و نگهداری توجه داشته باشند. سه نوع کنترل نگهداری عبارتند از نگهداری پیشگیرانه، ترمیمی و مشروط. نگهداری پیشگیرانه قبل از وقوع خرابی به اجرا در می‌آید. حفاظت ترمیمی زمانی است که در تجهیزات نقصی روی می‌دهد. حفاظت مشروط پاسخی است به عمل بازررسی.

مقایسه بهبود مستمر و کنترل کیفیت

برنامه بهبود مستمر بر عملیات مبتنی بر جلوگیری از وقوع خطا تاکید می‌ورزد. کنترل کیفیت بر مشخص کردن خطاهای که احتمالاً "قبل‌ا" در تولید کالا یا خدمات اتفاق افتاده، تاکید می‌کند. دو گروه‌بندی از دستورالعمل کنترل کیفیت آماری وجود دارد: نمونه‌گیری قابل قبول و کنترل فرایند تولید.

نمونه‌گیری قابل قبول مربوط به ارزیابی موادخریداری شده یا تولیدی می‌شود که قبل‌ا" وجود داشته است. نمونه گرفته می‌شود آنگاه تصمیم‌گیری برای رد یا قبول بستگی به محاسبه و خطا پذیری نمونه دارد. کنترل فرایند تولید به نمونه برداری ضمن تبدیل اشاره دارد که بینند آیا خود فرایند تبدیل تحت کنترل قرار دارد یا نه.

کنترل مالی

مدیران اغلب مایلند تراز سازمانی و صورت‌های درآمد آن را بررسی کرده و نسبتهاي کلیدی را تجزیه و تحلیل نمایند یعنی دو رقم عمده از صورت حساب مالی را با هم مقایسه نموده و آنها را به عنوان درصد نسبتها بیان نمایند.

نسبت نقدینگی

نقدینگی معیار توکانی سازمان است که بتواند با تبدیل دارایی‌هایش به پول نقد، بدھی‌ها یا قرض‌های خود را بپردازد. مرسوم‌ترین نسبتهاي نقدینگی، نسبت جاری (نسبت دارایی جاری سازمان به بدھی‌های جاری سازمان تعریف می‌کند) و نسبت سریع (همان نسبت جاری است، فقط ارزش پولی موجودی‌ها از دارایی‌های جاری کسر می‌شوند) پرداخت است.

حسابرسی

حسابرسی عبارت است از تایید رسمی حسابها، اسناد فعالیت‌های عملیاتی یا اجرایی یک سازمان. حسابرسی‌ها کلا" می‌توانند از جنبه داخلی یا خارجی مطرح شود. حسابرسی خارجی تایید صورت حساب‌های مالی یک سازمان از سوی یک موسسه حسابرسی خارجی و مستقل است. حسابرسی داخلی را کارمندان مالی خود سازمان انجام می‌دهند. حسابرسی داخلی همچنین داده‌های مالی را تایید می‌کند، که مضافا" در برگیرنده ارزیابی عملیات، دستورالعمل‌ها و سیاستهای سازمان نیز می‌شود.

تحلیل هزینه و سود در کنترل

بعضی از فعالیتهای سازمانی به فناوری‌های ارزیابی اهداف مالی تکیه نمی‌کنند، بلکه به مقایسه گزینه‌ها در مقابل اهداف می‌نشینند و از نتیجه آن برای اولویت دادن و ارزشیابی فعالیت‌ها استفاده می‌کنند به هنگامی که مدیران چنین فعالیتهايی را به مورد اجرا می‌گذارند، می‌گوییم که تحلیل هزینه و سود را به کار گرفته‌اند. این تحلیل تمامی منافع مربوط به آن را بر حسب واحد پول رایج بیان می‌دارد به طوری که می‌توان آن منافع را با یکدیگر جمع و از هزینه‌ها کسر نمود.

حسابداری فعالیت محور

حسابداری فعالیت محور شیوه‌ای از حسابداری است که در هزینه‌های تولید کالا یا خدمات بر مبنای فعالیت‌های انجام شده و منابع به کار گرفته شده اختصاص می‌یابد. یعنی هدف حسابداری فعالیت محور باز تابانیدن هزینه‌های تولید به طور دقیق می‌باشد.

